

အပိုင်း - ၁ ။

၁။ သူ့နာမည် မိုးပြည့် .. အသက်က ကျွန်တော်နဲ့ရွယ်တူ ... ၂၀၀၁ ခုနှစ် ... ကန်ဘောင်ပေါ်မှာထိုင်ရင် ..
စကြနောက်ကြရင်းသိခဲ့ခြင်း ....

၂။ သူ့နာမည် သဒ္ဒါ ... အသက်က ကျွန်တော်ထက် ၂ နှစ်ကြီးတယ် ...
ကွန်ပျူတာက ... ၂၀၀၀ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာ ကန်ဘောင်မနက်ပြေးရင်းသိခဲ့ခြင်း ..

၃။ သူ့နာမည် ခရေ ... အသက်က ကျွန်တော်ထက် ၂ နှစ်ငယ်တယ် ...
၂၀၀၃ ခုနှစ် .... ဒဂုံတက္ကသိုလ်မှာသိခဲ့ခြင်း ... မေဂျာ .. ++++++

၄။ သူ့နာမည် စုစု ... အသက် .ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်း ကျောင်းထဲမှာ ...
ယနေ့အထိ .. ၅ တန်းထဲမှသူငယ်ချင်း ...

အပိုင်း - ၂ ။

ကျွန်တော် ဆယ်တန်းအောင်လို့ . လေလွင့်ခြင်းခရီးကို အပြင်းနှင့်နေတဲ့အချိန် ..
၂၀၀၁ ရဲ့ အောက်တိုဘာလ နေ့တစ်နေ့ .. ကျွန်တော်နဲ့သူငယ်ချင်းတွေ ...
ကန်ဘောင်ကိုသွားထိုင်ကြည့်တယ် .. မုန့်သွားစားတယ် .. ရှမ်းရိုးမ ဆိုင်မှာ ..
အဲဒီမှာ .. မိုးပြည့် ဆိုတဲ့ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ဆုံခဲ့တယ် ....
သူလည်း ကျွန်တော်တို့နဲ့အတူတူပဲ ... ဆယ်တန်းအောင် ... ချာတိတ်မလေးတွေပေါ့ဗျာ ...
ချာတိတ်တွေထုံးစံအတိုင်း .. စားပွဲဝိုင်းချည်းနောက်ကြပြောင်ကြရင် .. ခင်သွားကြတယ် ...
ဒီလိုနဲ့ ... အတွဲကိုယ်စီ ... ဘာမှန်ညာမှန်းမသိ ... ဖြစ်လာတယ် ...
ရည်းစားမဟုတ် ... သူငယ်ချင်းမကျ ... ဘာလိုလို ညာလိုလို ...
နေ့တိုင်းဖုန်းတွေပြော .. အပြင်တွေသွား .. တစ်နေ့ ... ညဘက် .. သူဖုန်းဆက်လာတယ် ..
'ဟဲ့ .. နင်အားရင်ငါ့ဆီလားပါလား .. ပျင်းလို့ကန်ဘောင်သွားရအောင် '
'အေး .. လာမယ် .. စောင့်နေ '
ဒါနဲ့ .. သူ့ဆီကျွန်တော်ရောက်သွားတယ် .... ပြီးသူက ကျွန်တော်ကားပေါ်တက်လာတယ် ..
နောက်ကန်ဘောင်သွားတယ် .. (အဲဒီတုန်းကအခုလိုည ၉ နာရီ မဟုတ်သေး ကန်ဘောင်)
ကန်ဘောင်မှာ နှစ်ယောက်လက်ကိုတွဲ .. လမ်းတွေလျှောက်ကြ ... ပြီး ...
အပြန် .. ကားပါကင်မှာ ...ဖြစ်ချင်တော့ ကားက စက်နိုးလို့မရဘူး ..
အဲဒါနဲ့ သူငယ်ချင်းကိုဖုန်းဆက်လှမ်းခေါ်တယ် ... သူကလည်း .. အခုမှ ထမင်းစားတုန်းတဲ့ ..
ပြီးရင်လာမယ်ဆိုလို့စောင့်နေတယ် .. ကား ဘောနက်ပေါ် ထိုင်ပြီး ..
သူကတော့ လမ်းလျှောက်နေတယ် .. လေကလည်း တဖြူးဖြူး .. အေးတယ် ..
သူကလက်ပြတ်လေနဲ့ ...
'ဟဲ့ နင်အေးနေလို့လား '
'အင်း ချမ်းလို့ '
'လာ ငါ့ဆီ '
သူ ရောက်လာတယ် .. ကျွန်တော်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်လာရပ်တယ် ... ကျွန်တော်သူ့ကို
ဆွဲဖက်လိုက်တယ် ... သူကကျွန်တော်ရင်ခွင်ထဲမှာ ... လက်မောင်းတွေကိုအေးလို့ ..
အဲဒီအချိန်က ... ဘာဆိုဘာမှမသိသေး ... အခုမှ ပညာဆည်းပူးတုန်းအရွယ် ...
ကျွန်တော်သူ့ပါးကို နမ်းလိုက်တယ် .. သူက မော့ကြည့်တယ် ..
ပါးစပ်ကလည်း
'ဟယ် '

နောက်ကျွန်တော်သူ့ပါးစပ်လေးကိုနမ်းလိုက်တယ် .. ဘယ်လိုနမ်းရမလဲ ကျွန်တော်မသိ ..
အစ်ကိုကိုမေးတော့လည်းကောင်းကောင်းမပြော .. မင်းလုပ်တာလာမှာပါပဲပြောတယ် ...
ခက်ပြီ ... ဘာဆက်လုပ်ရမလဲ ....

ကျွန်တော်သူ့ကို ပထမနှုတ်ခမ်းချင်းစုတ်နေတယ် ... ချမ်းကလည်းချမ်းတယ်ဗျာ .
ဒါပေမယ့် ရင်ထဲမှာလောင်စူနေတယ် ... သူလည်းဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူးထင်တယ် ...
သူလည်းပြန်စုတ်... အဲ .. နည်းနည်းတော့ဟုတ်တော့နေပြီ .. နောက် ကျွန်တော်သူ့
ပါးစပ်ပေါက်ထဲကို လျှာထည့်လိုက်တယ် ... နောက်သူ့လျှာလေးနဲ့သွားထိတယ် ..
သူကတော့မျက်လုံးလေးကတော့ပေလပ်ပေလပ်နဲ့ .. ကျွန်တော့်ကိုကြည့်နေတယ် ..
ကျွန်တော်လည်းသူ့ကို ကြည့်နေတယ် .. နောက်ကျွန်တော့်လျှာနဲ့ သူ့လျှာလေးကို
မွှေလိုက်တယ် ... သူကတော့ လျှာကို ဟိုလှုပ်လိုက်ဒီလှုပ်လိုက်နဲ့လှုပ်နေတယ် ...
နောက်ကျွန်တော်လည်းသူ့လျှာကိုဆွဲစုတ်လိုက်တယ် ... ပြီးပြန်လွှတ်လိုက်တယ် ...
သူ့ကိုဖက်ထားတဲ့ကျွန်တော်လက်က သူ့တင်ပါးကိုပွတ်နေတယ် ...

ပေါင်ကြားမှာတော့သကောင့်သားက ဒေါကန်နေပြီ ...
သူ့ကိုထောက်မိလျက်သား .. သူကကျွန်တော့်ကိုရှေ့ကနေဖိထားတာကို ....
ဘောင်းဘီဝတ်ထားပေမယ့် ...မရဘူး .. သူဖိထားတင်ကြောင့်လည်းပါမယ် ...
နောက်သူကလည်းကျွန်တော့်ခါးကိုပြန်ဖက်တယ် ... သူနဲ့ကျွန်တော် ..
တော်တော်လေးဟုတ်နေပြီ .. နှုတ်ခမ်းလေးစုတ်လိုက် .. လျှာလေးစုတ်လိုက်နဲ့ ...
လက်ကလည်းသူ့တင်ပါးလေးကိုပွတ်လိုက်နဲ့ .. ခဏကြာတော့ ..ကားစက်သံနဲ့ ..
မီးရောင်ကြားလို့ .. နမ်းတာရုပ်လိုက်တယ် .. ဖက်တာတော့ဖက်ထားတုန်း ..
ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းကားပေါ်ကနေဆင်းလာတယ် .. နောက်ကျွန်တော်ကို ...
' ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ '

' သိဘူးကွ ... စက်ပြင်ဆရာပါလား '

' အေးပါတယ် ... အကိုဒီမှာ '

အဲဒါနဲ့ .. ကားပြင်တယ် .. နောက် ၁၅ မိနစ်လောက်ကျတော့ ကားကစက်နိုးသွားပြီ ..
အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်တို့သူအိမ်ပြန်ပို့ပြီးပြန်လာခဲ့တယ် ... အိမ်ကို ...
လမ်းမှာ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်းက သူ့ကားကိုအိမ်ပြန်ထားပြီး ..ကျွန်တော်အိမ်ကို လိုက်လာခဲ့တယ် ...
အိမ်အပြန်လမ်းမှာတော့ .. ဒီကောင်က

' ဟေ့ကောင် .. မှန်မှန်ပြောစမ်း .. ဘာလုပ်လိုက်လဲ '

' အာ ... ငါဘာမှမလုပ်ပါဘူး .. မင်းကလည်း '

' ဟေ့ကောင် မယုံဘူးကွာ .. ငါမမြင်တာကျနေတာပဲ ... ကောင်မလေး နှုတ်ခမ်းနီမရှိတော့ဘူး
ပြီးနှုတ်ခမ်းတွေသုတ်လို့ '

' အာ .. ဟေ့ကောင် ညဘက်နှုတ်ခမ်းနီ ဆိုးမလားကွ '

' မင်းကပိုသိမှာပေါ့ .. ဟား ဟား ဟား ... '

' အေး .. တော်ပြီ .. မပြောနဲ့တော့ '

' အေးပါကွာ .. ဟား ဟား ဟား '

လို့ပြောပြီးဘာမှဆက်မပြောတော့ဘူး ... နောက်အိမ်ကိုရောက်တယ် ...
နောက်စကားတွေပြော ... ပြီးအိပ်လိုက်ကြတယ် ... အဲဒါကတော့ ...
ကျွန်တော်ရဲ့ ပထမဆုံးအနမ်းပိုင်ရှင် ...

အပိုင်း - ၃ ။

ဒီလိုနဲ့ ... ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်းတွေကိုရောက်လို့လာခဲ့ပြီ ...
ထုံးစံအတိုင်း ... ကန်ဘောင်ကိုကားနဲ့သွာ ... ဟိုရောက်ရင် ... ပြေးသလိုဘာလိုလိုနဲ့ ..
စော်ကြောင် ... တစ်နေ့ ဒီဇင်ဘာမနက်ခင်းရဲ့ အေးမြမြဆောင်းနေ့အောက်မှာတော့ .

‘ အွန်န့် ’
‘ အောင်မလေး ’
‘ ရှင် မမြင်ဘူးလား .. လူတစ်ယောက်လုံးတောင် .. နာလိုက်တာ ’
‘ အဲ .. ဆော်ရီး အမရယ် .. ဆော်ရီးပါ .. တောင်းပန်ပါတယ် .. တကယ်မမြင်လိုက်လို့ပါ ’
‘ နာလိုက်တာ .. ’

‘ အမ .. တစ်ကယ်မမြင်လို့ပါဗျာ .. သက်သက်လုပ်တာမဟုတ်ပါဘူး ’
ဇာတ်လမ်းကတော့ ... ကျွန်တော်နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေစရင်းနောက်ရင် ... ကျွန်တော်နောက်ကို
အလှည့် .. ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ လှည့်တိုက်မိခြင်း ... တော်တော်နာသွားမည်ထင်သည် ..
သူကအရှိန်နဲ့ ပြေးလာတာ .. ကျွန်တော်ကအလှည့် ... သူ့နဖူးက ကျွန်တော်မေးစေ့ တန်းနေတာပဲ ..
ပြီး သူလက်သီနဲ့ .. ကျွန်တော့်ရင်ဘက် .. အွန်န့်ပဲအော်နိုင်တယ် ... အဲဒါနဲ့ပဲ ..

‘ အမ ဒီမှာထိုင်နေပါဗျာ ... ဟေ့ကောင်တွေထပြေးလိုက် ’
‘ ခေါင်းကိုမူးနေတာပဲ .... နှင်တို့တွေနော် .. ဒီမှာလာဆော့နေ ’
‘ မဆော့ပါဘူးအမရယ် ... ’

စကားဆက်မပြောတော့ .. အချိန် မနက် ၆ နာရီလောက် .. မိုးလင်းခါစ .. နေတောင်မပွင့်သေး ..
ဒါပေမယ့်လူတစ်ယောက်ကို သဲသဲကွဲကွဲမြင်နေရပြီ ... ကျွန်တော် သူ့ကိုကြည့်လိုက်တယ် ..
ခေါင်းလေးကို လက်နဲ့ပွတ်လို့ .. ကျွန်တော်ထက်အသက်ကြီးမှာကျိန်းသေသည် ...
လေသံနဲ့ .. အပြုအမူကသက်သေပြုနေပြီ ... သူမော့ကြည့်တယ်ကျွန်တော်ကို .. ကျွန်တော်လည်း
မေးစေ့ကိုလက်နဲ့ပွတ်လို့ .. ကျွန်တော်လည်းတော်တော်နာတာကို .. သူကဝင်ဆောင့်တာ .. အရှိန်နဲ့
‘ ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ .. အမ ကခေါင်းဆိုတော့ရတယ် .. မောင်လေးက မေးစေ့ဆိုတော့ ..
ပြ အမ ကို .. မေးစေ့ ’

ဘေးကကောင်းတွေပြုံးစေ့စေ့ ...
‘ အဲ ရပါတယ်ဗျာ .. ကျွန်တော် မမြင်မိလို့ဖြစ်ရတာ ... ကျွန်တော်လိုက်ပို့ပါမယ် ...
အမအိမ်ကို ... ဟိုက အမ ရဲ့သူငယ်ချင်းရော လိုက်ပို့ပါမယ် ’
‘ အဲ မလိုပါဘူး .. အမအိမ်က ကန်လမ်းထဲမှာ ... နီးနီးလေး .. ဒါက သူငယ်ချင်းမဟုတ်ဘူး
အမ ရဲ့ အမ
‘ အော် .. နုတယ်နော် .. သူငယ်ချင်းလို့တောင်ထင်ရတယ် .. ’
အော့ .. ကိုယ့်ဟာကိုပြောပြီး ကိုယ့်ဟာကို ဖြစ်တာ .. ရင့်လိုက်တာလွန်ရော .. အဒေါ်လို့တောင်
ပြောမလို့ ... အားနာလို

‘ ဒါဆိုလဲဗျာ .. တစ်ခုခုတော့ လိုက်စားပါ ... အမ ပဲကျွေးနော် ’
‘ ဟယ် .. လိုက်စားပါဆိုပြီး ကျွေးနော်တယ် .. တစ်မျိုးပဲ .. အေးပါ .. မိတ်ဖြစ်ဆွေဖြစ်ပေါ့ .
ကန်လမ်းထိပ်က ရှမ်းခေါက်ဆွဲကို လိုက်ခဲ့နော် .. အမတို့စောင့်နေမယ် ’
ဆိုပြီး ခေါင်းလေးပွတ်ပြီးဆင်းသွားတယ် ... ကျွန်တော်လည်းမေးစေ့ကိုပွတ်ပြီးကြည့်နေတယ် ..
သူ့ရဲ့နောက်ကျောကို ... (ဆရာကြီးစတိုင်မဟုတ် . တိုက်မိ၍ နာနေခြင်း) ...

‘ မိုက်တယ်ကွာ .. ’
‘ အေး ဟုတ်တယ် .. ဒါတောင် မနက်ပိုင်း ဘာမှပြင်မထားဘူး .. ’
‘ အေးကွ ’
‘ လာသွားမယ် .. ချိန်းတဲ့ဆိုင်ကို .. ’
‘ အေး လာ .. နာတော့နာတယ်ကွာ .. တော်တော်ခေါင်းမာတာပဲ .. ငါဆို ..
တော်တော် အိမ်မို့နေတာ ... ’

‘ ဟား ဟား ’
ဒါနဲ့ .. သူ့ချိန်းတဲ့ဆိုင်ကို သွားခဲ့တယ် ... ဟိုရောက်တော့ .. တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
မိတ်ဆက်ရင်းနဲ့ ကွန်ပြုတာ ဒုတိယနှစ်က သဒ္ဒါတဲ့ ... ကျွန်တော်ထက် ၂ နှစ်ကြီးတယ်ဆိုတာ
သိခဲ့ရတယ် ... အဲဒီအချိန် .... ဖုန်းလာပြီ .. မိုးပြည့်ဖုန်း ...
‘ ဟလို ’

‘ နင်ဘယ်မှာလဲ ’
 ‘ ဘာ ကန်ဘောင်မှာ ’
 ‘ ဘာလုပ်နေလဲ အခု .. ငါ့ကိုမှန်မှန်ပြော ’
 ‘ အန် .. ငါဘာလုပ်လို့လည်း .. နင်ကလည်း ... ငါဘာမှမှမလုပ်တာ ’
 ‘ နင်လုပ်နေတယ်တစ်ခုခု .. ငါ့ဆီဖုန်းဆက်တယ် ... နင် ဇာတ်လမ်းစနေတယ်ဆို ’
 ‘ အာ .. ဘာမှမစဘူး ... နင်မယုံရင်လာကြည့် ... ကန်ဘောင်ကို .. ’
 ‘ အေးလာနေပြီ .. နင်ဘာမှမပြောနဲ့ .. ငါလာနေပြီ ... ရေစက်နားမှာစောင့်နေ ’
 ဟိုက်သေပြီ .. ဒုက္ခ ...
 ‘ အေး .. ငါစောင့်နေမယ် .. အခုအဲဒီနားမှာ ’
 ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်ကို ခေါ်လိုက်တယ် ... အမှုအရာနဲ့လုပ်ပြလိုက်တယ် ..
 ဒီကောင်တောင်ခေါင်းကုတ်သွားတယ် .. ဇာတ်လမ်းတောင်မစရသေး .. လာပြီ ..
 ဇာတ်ရုပ် ... ဖုန်းကချသွားပြီ ..
 ‘ ဟေ့ကောင် .. ကြည့်ကျက်သာလုပ်တော့ .. ငါကန်ဘောင်မှာပဲရှိတယ် .. ပြီးရင်လိုက်ခဲ့
 ဟိုမှာ မိုးပြည့်တင်းနေလို့ ... ငါသွားတော့မယ် ... မလွယ်ဘူးကွာ ’
 ‘ အေး .. ငါတို့ ခဏနေလိုက်လာမယ် ’
 အဲဒါနဲ့ .. ကန်ဘောင်ကို ကားပြန်မောင်း .. ရေစက်ဆီအသေပြေးရတယ် ..
 မောလိုက်တာ .. ဆေးလိပ်တစ်လိပ်ထုတ်ပြီး မီးညှိမလို့ မီးခြစ်ရှာတုန်း ..
 မီးခြစ်ရောက်လာတယ် ... မီးတောက်လေးနဲ့ ဆေးလိပ်နားကို ...
 မိုးပြည့် ... သူ့လက်လေးကိုကိုင်ပြီး မီးညှိလိုက်တယ် ...
 ‘ နင်နော် .. ဇာတ်မရှုပ်နဲ့ .. ငါ ကန်ဘောင်မလာပေမယ့် .. ငါ့သူငယ်ချင်းတွေအများကြီး
 နင်လုပ်ရင် .. ငါသိမှာ ... ’
 ‘ အေးပါဟာ .. ငါဘာလုပ်လို့လဲ ’
 ‘ မသိဘူးလေ ... လုပ်မှာစိုးလို့ပြောနေတာ ... ’
 ‘ အဲ ... မလုပ်ပါဘူးဆို .. နင်ကလည်း ’
 ‘ တော်ပြီမပြောတော့ဘူး .. လာ .. လမ်းလျှောက်မယ် ’
 ‘ မနက်စောစောစီးစီး နင်ကဘယ်ကနေဘယ်လိုနိုး .. ’
 ‘ အေး နင့်ကြောင့်ပေါ့ ... ခွေးကောင်ရဲ့ .. ငါဆီဖုန်းလာတာ .. နင် ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကို
 ဝင်တိုက်တယ်တဲ့ ... ပြီး နောက်ခုံမှာထိုင်ပြီး စကားတွေပြောတယ် . နောက်ကောင်မလေးတွေ
 ဆင်းသွားတယ် .. နင်တို့လည်းထသွားတယ်တဲ့ . ငါ့ကို ပြောလို့ .. မျက်လုံးတောင်ကျယ်သွားတာ ..
 သိပြီလား ... ’
 ‘ အော် .. ဟုတ်လား ’
 ‘ နင်နော် .. ငါဒေါက်နဲ့အောင်မလုပ်နဲ့. ’
 ‘ အေးပါ .. လာ ’ ဆိုပြီး သူ့ကိုဆွဲဖက်လိုက်တယ် .... သူကတော့ဘာမှမပြောတော့ဘူး ..
 ငြိမ်ပြီးလိုက်လာတယ် .. ခဏနေကြတော့ .. ဟိုကောင်တွေရောက်လာတယ် .. လက်မထောင်ပြတယ် ..
 ကျွန်တော်လည်းပြီးမှပြောလိုက်တယ် ... ကန်ဘောင်မှာမနက်စာစားပြီး မိုးပြည့်ပြန်သွားတယ်
 ကျွန်တော်လည်း .
 ‘ ဟေ့ကောင်ဘယ်လိုလဲ ’
 ‘ ဒီမှာဖုန်းနံပါတ် ... ဟဲ ဟဲ .. ငါပါကွ .. ဒီလောက်တော့အပျော့. ’
 ‘ အင်း
 ဖုန်းနံပါတ်တော့ပြီ .. ၀၉+++++++ ... နောက်တစ်ယောက် ....

အပိုင်း - ၄ ။

နောက်တစ်နေ့ .. မနက်စောစော ... ၆ နာရီလောက်ပဲရှိအုန်းမယ်ထင်တယ် ...

စုစု ဖုန်းဆက်လာတယ် .. ဒီနေ့ သူ့မွေးနေ့လာခဲ့ပါတဲ့ .. ဘုရားသွားမလိုတဲ့ ...
အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း စုစု အိမ်ကိုသွားပြီးသူ့ကိုသွားခေါ်လာတယ် ...
ဘုရားသွားတယ် . ပထမ .... နောက် ဆိုင်တစ်ဆိုင်သွားတယ် .....
ဘားလမ်းက ... ++++ဆိုင်ပေါ့ ... နောက်မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်တယ် ...
ကျွန်တော်အဲဒီတော့မှ သူ့ကိုကြည့်မိတယ် .. လှတယ် .. ချောတယ် .. ကိုယ့်သူငယ်ချင်း ..
လှမှန်းချောမှန်းမသိခဲ့ဘူး .. ဒီလောက်နှစ်ကြာနေပြီ ... အခုမှသိတော့မယ် ...
တော်သေး ရည်းစားမရသေးလို့. .... သူကကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး
' နင်ဘာကြည့်နေတာလဲ '
' နင့်ကိုကြည့်နေတာ .. '
' သိသားပဲ .. အဲဒါကြောင့်မေးနေတာ .. ဘာကြည့်နေတာလဲလို့. '
' ကြည့်ချင်လို့ပေါ့ဟာ .. မရဘူးလားကြည့်လို့.
' အေးကြည့်ဟာ .. ကြည့်ချင်လည်း ... အခုမှ ဘာလာဖြစ်နေမှန်းမသိဘူး '
' ဟား ဟား .. နင်က အခုမှ လှလာတာကို '
' ခွေးကောင် ... ငါက အရင်ထဲကလှတာ '
' အေးပါ ... အေးပါ .. ဟား ဟား
နောက်ရယ်ရယ်မောမောစကားတွေပြောပြီး အိမ်လိုက်ပို့တယ် ...
ရင်ထဲမှာတော့ တစ်ခုခု

အပိုင်း - ၅ ။

ဒီလိုနဲ့ မိုးပြည့်နဲ့က ရည်းစားတွေဖြစ်လို့လာပြီ ... သဒ္ဓါနဲ့လည်း ဘာလိုလိုညာလိုလို ...
ကျောင်းတွေဘာတွေလိုက်ပို့ ... ပြန်ကြို .... စုစုနဲ့လည်း တစ်နည်းတစ်ဖုံ ...
ဇာတ်လမ်းတွေစလို့လာပြီ ... တစ်နေ့ ... မိုးပြည့်ဖုန်းဆက်တယ် ...
သူမနက်ဖြန် ဂိမ်းစီးတီးသွားချင်လို့တဲ့လိုက်ပို့တဲ့ ... အင်း ..
နောက်ခဏကြာတော့ .. သဒ္ဓါဖုန်းဆက်တယ် ... မနက်ဖြန် သူ့မွေးနေ့ လျှောက်လည်မယ်တဲ့ ..
လိုက်ခဲ့ပါတဲ့ .. သေပြီဆရာ ... ဒုက္ခရောက်ပြီ ...
မိုးပြည့်ကလည်းငြင်းလို့မဖြစ် ... သဒ္ဓါကလည်း မွေးနေ့ ...
ခေါင်းတွေရှုပ်နေတုန်း .. စုစု ဖုန်းဆက်လာတယ် ... မနက်ဖြန် သူ့အိမ်မှာ ဘုရားပင့်တယ် ..
လာခဲ့ပါတဲ့ ... ငိုချင်လာပြီ .. ဘာလုပ်ရမှာလည်း ...
ဇာတ်မနိုင်တော့ဘူး .. အရပ်ကူပါလူဝိုင်းပါဖြစ်နေပြီ ... ဟူး ...
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်တော့ ... မိုးပြည့်ဆီတော့သွားရမယ် .... သဒ္ဓါကိုညကြမှအကြောင်းပြတော့မယ် ..
စုစု ကတော့ပြန်လာမှပဲသွားတော့မယ် ... အဲဒါနဲ့ ... မိုးပြည့်ဆီနောက်တစ်နောက်သွားတယ် ..
ဂိမ်းစီးတီးကို .... အဲဒီမှာ ပြဿနာကစပြီ .... မိုးပြည့်နဲ့သွားနေတုန်း ... သဒ္ဓါကိုတွေ့သွားတယ် ....
သူဘယ်လိုလုပ်ဒီရောက်နေတာလဲ .... စဉ်းစားမရ .... အင်းကျွန်တော်ကိုတွေ့သွားရင်သေတော့မယ် ..
အဲဒါနဲ့ ... ကျွန်တော်လည်း အိမ်သာထဲကနေ သဒ္ဓါဆီဖုန်းဆက်လိုက်တယ် ...
' သဒ္ဓါ .. အခုဘယ်မှာလည်း '
' ဟင် .. မလာလည်းမလာဘူး ..မနက်က ... အခုဂိမ်းစီးတီးမှာ '
' မအားလို့ပါ .. ဖုန်းတောင်ပိတ်ထားရတယ် ... အလုပ်ရှိလို့ပါ ... '
' အင်း ဒါဆိုအခုလာခဲ့ ... ဂိမ်းစီးတီးက ++++ ဆိုင်မှာစောင့်နေတယ် .. '
အာသေပြီ .. မိုးပြည့်နဲ့ကျွန်တော်ထိုင်နေတဲ့ဆိုင် ...
' အန် ... မသိဘူး .. အဲဒီဆိုင်ကို ... ++++ ဆိုင်မှာစောင့်နေလာခဲ့မယ်လေ '
' အင်း .. ဒါဆိုအဲဒီဆိုင်မှာစောင့်နေမယ် ... ' ဆိုပြီးဖုန်းချသွားတယ် ...
နောက်မှသတိရ ... အာ .. ဒုက္ခ ... ကားပါကင်နားမှာအဲဒီဆိုင်က ..
ကျွန်တော့်ကား ... ဟူး ... နေတော့ ....

မေ့ပြီးဖုန်းမပိတ်မိ ... မိုးပြည့်ဆီရောက်ပြီးထိုင်တုန်းရှိသေး ...

စုစုဆီကဖုန်းလာတယ် .. မိုးပြည့်က ...

‘ ဘယ်သူလဲ ’

‘ ကို သူငယ်ချင်းပါ ’

‘ အင်း ဘယ်သူလဲလို့ .. မိန်းကလေး .. ယောက်ျားလေး ’

‘ မိန်းကလေး ’

‘ ပေး .. ကိုင်မယ် .. ဖုန်းကို ’

‘ ဘာလုပ်မှာလည်း ’

‘ ပေးဆိုကွာ .. ကိုနော် .... ဘာရှုပ်ထားလဲ ’

‘ အာ .. ဘာရှုပ်လို့လည်း ... ’

‘ ဘယ်သိမလဲ ... ပေးဆိုကွာ .. ကိုနော် ... ပေးမှာလည်းမပေးဘူးလား ’

‘ မပေးဘူးကွာ .. ’

‘ ကို .. အဲလိုလား ... ’

‘ ဘာဖြစ်တာလည်း မိုးပြည့်ကလည်း ... ’

‘ သိဘူးကွာ ... ဖုန်းပေး .. ကိုင်မယ် ’

ဟိုဘက်ကလည်း ချကိုမချတော့ဆက်တိုက်ခေါ် ...

‘ ပေးဘူးကွာ .. ’

‘ အေးပြီးတာပဲ .. ’

ဆိုပြီးထပြန်သွားပြီ .. အဲ ... သေပြီ .. စိတ်ကောက်သွားပြီ ...

နောက်တစ်ဆိုင်မှာလည်း သဒ္ဒါ စောင့်နေတယ် ... ကားကအဲဒီဆိုင်ရှေ့တည့်တည့် ...

စုစုလည်းဖုန်းမကိုင်လိုက်ပေါက်နေလောက်ပြီ .... ပိုက်ဆံရှင်း ... နောက်ကားဆီဘယ်လိုသွားရမလဲ ...

ဒုက္ခ ... သူငယ်ချင်းတွေလည်းမပါဘူး .... မိုးပြည့်ကလည်း .. ကားနားရောက်တော့မယ် ..

ဟိုက် .. တွေ့သွားပြီကားကို ... သဒ္ဒါ ... သွားပြီ ... လိုက်ရှာနေပြီကျွန်တော့်ကို ...

ဘာလုပ်ရမလဲ ... အဲ ... ကားသေ့ ... မိုးပြည့်ဆီပါသွားပြီ .. သေစမ်း ...

ဟော မိုးပြည့်ကားကိုသေ့နဲ့ဖွင့် .. ကားပေါင်လိုက်ပြီ .. သဒ္ဒါမြင်သွားပြီ ....

ငုတ်တုတ် ... အာ .. စုစုဖုန်းဆက်နေတယ် ...

‘ ဟဲလို ’

‘ နင်ဘာလုပ်နေတာလဲ .. ငါ့ဖုန်းတောင်မကိုင်ဘူး .. နင်ဘယ်သူနဲ့လဲ ’ အော်ပြီ ထင်တဲ့အတိုင်း

‘ အာ ဘယ်သူမှမဟုတ်ပါဘူး .. ငါ အိမ်သာထဲရောက်နေလို့ ’

‘ မလိမ်နဲ့ ... အိမ်သာသွားတာဖုန်းမပါတာငါမယုံဘူး .. နင်နော် ... ’

‘ အာ .. တကယ် .. မယုံလာကြည့် .. ဒီကို ’

‘ ဘယ်ကိုလဲ .. တွေ့လား ... နင် .. ဒါပဲဟာ ... မလာနဲ့အိမ်ကို ’

သေပြီကွာ ... စုစု စိတ်ကောက်သွားပြန်ပြီ .... ဟူး ...

အခုအရေးကြီးတာ ကားပေါ်ဘယ်လိုတက်မလဲ ... ဟော သဒ္ဒါထလာပြီ ...

ကားကိုသေချာကြည့်နေတယ် ... မြင်သွားတယ်ထင်တယ် မိုးပြည့်ကို ....

လုပ်ကြပါအုံး ... အရပ်ကူပါလူဝိုင်းပါဖြစ်နေပြီ .. ဟော ဖုန်းဝင်လာပြီ .. သဒ္ဒါဆီက ...

မိုးပြည့် .. ကားပေါ်ကဆင်းလာပြီ .. လိုက်ရှာနေပြန်ပြီ ... ကျွန်တော့်ကို ....

‘ ဟဲလို ’

‘ ဘယ်မှာလဲ ... ကားကိုတွေ့နေတယ် .. ကောင်မလေးတစ်ယောက်ကောပဲ ..

ဘယ်မှာလဲဆို ’ သဒ္ဒါဒေါက်နဲ့နေပြီ

‘ ကျွန်တော် အိမ်မှာ သဒ္ဒါ .. ကားက အကိုယူသွားလို့စောင့်နေတယ် ’

‘ လိမ်တယ် .. အကိုကား ဘယ်ရောက်နေလို့လဲ ... သဒ္ဒါဖုန်းဆက်ပြီးပြီ .. အိမ်ကို .

ကျော် မရှိဘူးတဲ့ .. မနက်ထဲကထွက်သွားတာတဲ့ ... ’

‘ ဟုတ်ဘူး .. အိမ်မှာဆိုတာ .. အိမ်အောက်ကိုပြောနေတာ .. အိမ်ပေါ်မှာမဟုတ်ဘူး ..

အိမ်အောက်က ဂိမ်းဆိုင်မှာ ‘
‘ လိမ်တယ် .. ကျော်နော် ... မလိမ်နဲ့ဟာ .. သဒ္ဒါ ကျော်ကားကို တွေ့နေတယ် .. ’
‘ မလိမ်ပါဘူး .. သဒ္ဒါရယ် ... ယုံပါ .. ’
‘ မယုံဘူး .. ဆူညံနေတယ် .. ဒီနားမှာသလိုပဲ .. ခြားသံတွေလည်းကြားနေရတယ် ’
သေချင်းဆိုး .. ဖုန်းလာမှ ... ခြားကဖွင့်ရသလား ...
‘ ဟုတ်ဘူး .. အဲဒါကားက အသံ ’
‘ အေး ... ပြီးတာပဲ .. ဒါဆို မြန်မြန်လာ .. အစ်ကိုကိုပြောလိုက်မယ် ... ’
‘ အန် .. ဟုတ်ဟုတ် ’
ဆိုပြီးဖုန်းချသွားတယ် ... ဟူး ... ဟာ .. သဒ္ဒါသူငယ်ချင်းကျွန်တော့်ကိုမြင်သွားပြီ ..
သေပြန်ပြီ .. သေပြီးရင်းသေရင်း ... ဟော သဒ္ဒါ ကျွန်တော်ဆီတည့်တည့်လျှောက်လာပြီ ..
ကျွန်တော်ဆိုင်နောက်ကိုပြေးသွားတယ် ... ချွေးတွေလည်းထွက်နေပြီ ...
နောက်ဆိုင်နောက်ကနေ ကားပါကင်ကိုပြေး ... သဒ္ဒါကိုလည်းချောင်းရသေး ..
သူ့သူငယ်ချင်းတွေလည်းကြည့်နေရသေးတယ် ... ဖုန်းဖုန်း .. မပိတ်ရသေးဘူး ..
ရတယ် .. အင်ကန်းမင်းပိတ်လိုက်တယ် ... ဖူး ... သဒ္ဒါရော .. သူ့သူငယ်ချင်းတွေရော
ခုနက ကျွန်တော်ရပ်နေတဲ့နေရာကိုကြည့်နေတယ် ... ကျွန်တော်ကားဆီပြေး
ကားပေါ်မြန်မြန်တက် .. စက်နိုး .. ဟိုက် .. ဘတ္တရီဝပ်နေပြီ .. စက်မနိုး ..
အရေးအကြောင်းဆိုဖြစ်ပြီ ... မိုးပြည့်ကလည်း စိတ်ကောက်နေတယ် ဘေးမှာ ..
စကားလုံးဝမပြောဘူး ... ဟော ကံကောင်းစက်နိုးပြီ ... ကံဆက်ကောင်းတယ်ပြောရမယ် ..
ကားကြီးတစ်စီးဝင်လာတယ် ... ကားပါကင်ကို .. ကျွန်တော်ကားကို မမြင်ရလောက်အောင်
ကွယ်တော့ .. အမြန်မောင်းထွက်လာတယ် .. မြို့ထဲသွားရမှာ .. ညာဘက်ကွေ့ရမှာ ...
ဘယ်ဘက်ချိုးလိုက်ရတယ် ... ညာဘက်ကွေ့ရင် သဒ္ဒါမြင်တော့မယ် ... တော်သေး ...
ကားပါကင်ကလွတ်သွားလို့ .. အရင်မိုးပြည့်ကိုချောရမယ် ...
‘ မိုးပြည့် .. ’
‘ မိုးပြည့် ကလည်းကွာ စိတ်မကောက်ပါနဲ့ ..မပေးချင်လို့မဟုတ်ပါဘူး ... ’
‘ ဒါဆို ကို ကဘာလည်း ... ရှုပ်နေတာလား ပြော .. ’
‘ မဟုတ်ပါဘူးမိုးပြည့်ရယ် ... ’
‘ ဒါဆိုအခုဖုန်းပေး .. ’
‘ အင်းအင်း ... ဖုန်းပေးလိုက်တယ် ... ’
အင်ကန်းမင်းပိတ်ရင်း ဖုန်းတွေရီစတက်ချလိုက်တယ် .. ဖုန်းအဝင် အထွက်နံပါတ်မသိအောင်လို့ ..
‘ အာ .. ဖုန်းကို .. တော်ပြီကွာ ... ကိုရာ .. အိမ်ပြန်တော့မယ် ’
‘ အဲ .. မိုးပြည့်ကလည်း .. မှားနှိပ်မိလို့ .. ’
‘ အော် ဖုန်းကို ရီစတက်ချတာ မှားနှိပ်တာ .. ယုံမယ် .. ကလေးသွားပြော ’
‘ အင်းလေး .. ကလေးကိုပြောနေတာလေ ’
‘ ကို မနောက်နဲ့ .. ဒေါကန်နေတာနော် ... ’
‘ မကန်ပါနဲ့ .. မိုးပြည့်ရယ် .. မိုးပြည့်လုပ်ချင်တာလုပ် .. ကို ခံမယ် ’
‘ သေချာလား .. ’
‘ သေချာတယ် .. ’
‘ ဒါဆို ကားအခုရပ် ... အောက်ကိုဆင်း ’
‘ အန် .. ဘာလုပ်မလို့လဲ .. ’
‘ ဆင်းဆိုကွာ ... ’
‘ အင်း အင်း . ’ သူစိတ်ကောက်ပြေဖို့အဓိက ..
အောက်ကိုဆင်းလိုက်တယ် ... ၃၆ လမ်းအလယ်ဘလောက်ထိပ်မှာ .. လူတွေအများကြီး ..
မိုးပြည့်လည်းဆင်းလာတယ် ..
‘ မျက်လုံးမှိတ် ’

‘အာ .ဘာလုပ်မှာလည်း .. ’

‘မိုးပြည့် ဘာလုပ်လုပ်ခံမယ်ဆို .. ’

‘အင်းလေ ’

‘ပါးရိုက်မယ် ... ’ ဒါဆို ပြေမယ် ...

‘အာ .. ရိုက်ရက်လို့လား .. ’

‘ရိုက်ရက်ဘူး .. ဒါပေမယ့်ရိုက်မယ် .. မရဘူး .. ကိုနော် ’ ကိုပြဿနာနဲ့ကိုပဲ ခံတော့

‘ကဲ .. သဘော မှိတ်ပြီ ’

‘ဖြန်း ’

မျက်လုံးမှိတ်ပြီလို့ စကားပဲဆုံးသေးတယ် ... လက်ကလည်းမြန်ပါ့ ... ပါးကိုပူထူသွားတာပဲ ...

‘ကို လာ မြန်မြန် .. ရှက်စရာကြီး .. အဲဒါကြောင့်ချစ်တာ

ကြောက်စရာ ချစ်တာကလည်း .. ငါ့ပါးတော့သွားပြီ .. ရှစ်စိတ်များကွဲသွားသလားပဲ

ပါးကိုပွတ်ပြီးကားပေါ်တက်တယ် .. ကျွန်တော်မျက်နှာကတော့ ဇီးစေ့ ...

နာတာကိုပျံ့ .. စပ်ဖြင်းဖြင်းနဲ့ ... နော်နော်လက်သံပြောင်တယ် ...

‘ကို .. ဟီး ဟီး .. နာသွားလား .. ကို ... ’

‘ခံကြည့်ပါလား နာမနာ .. ’

ကျွန်တော့်အလှည့် ... သေပြီမှတ် ... ဘာမှတ်နေလဲ .. ခနက သဒ္ဒါရှိနေလို့ ..

အခုတော့ .. ဟင်း ဟင်း ဟင်း .... ကျွန်တော်မျက်နှာ ရှစ်ခေါက်ချိုး ...

‘ကို ကလည်း ... ချစ်လို့လုပ်တာကို .. စိတ်ဆိုးနဲ့နော် .. ကိုနော် ’

ကျွန်တော်စကားလုံးဝပြန်မပြော ...

‘ကို ... ငိုမှာနော် ... ကို စကားပြန်ပြောပါဆို ... အိမ်ရောက်တော့မယ် .. ကို ’

‘ငိုပေါ့ .. ကိုယ့်မျက်လုံးနဲ့ကို ငိုတာ .. ဘာလုပ်ရမှာလဲ

‘အဲ .. ကို .. မဆိုးပါနဲ့ကိုရယ် ... နော် .. မကျေနပ်ရင် ပြန်ရိုက်ပါနော် ကိုနော် ..

စိတ်တော့မဆိုးနဲ့နော်

‘မရိုက်ပါဘူး .. မိုးပြည့်မရိုက်ရက်ပါဘူး .. နာမှာဆိုးလို့ .. သူ့လိုများမှတ်နေလားမသိ ’

‘ကို .. နောက်အဲမလိုတော့ဘူးနော် ကို နော် .. စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ’

အခုအချိန်ပျော့လိုက်ရင် .. နာသွားမယ် ... တင်းထား ... အဲဒီလိုနဲ့အိမ်ရောက်သွားတယ် ...

‘ကို ... အိမ်ရောက်ပြီ .. မိုးပြည့်သွားတော့မယ်နော် ... ကို စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် ’

‘ကောင်းကောင်းသွား ... ချစ်တယ် ... စိတ်တော့ဆိုးသေးတယ် .. ’

‘ကိုဆိုးနဲ့တော့နော် .. မိုးပြည့်ညကျဖုန်းဆက်မယ်နော် .. ကို ကိုင်နော် ..

မကိုင်မချင်းခေါ်မှာနော် .. ကိုနော် ...

‘အင်း ခေါ်လိုက် .. ’

‘အင်း ခေါ်မှာ ... ပြတ် ... တာတာ .. အရမ်းချစ်တယ် ’

‘အင်း ’

ခဏကြာတော့မိုးပြည့်အပေါ်တက်သွားတယ် .. သဒ္ဒါ ... သဒ္ဒါ ... ဂိမ်းစီးတီး ...

အမြန်ပြန်မောင်း ... ခုနဆိုင်ကို .. အဲ .. အကျီ .. ကားခဏရပ် .. အကျီလဲ .. ဘောင်းဘီတော့

အကြောင်းမဟုတ် .. တော်သေး အပိုပါလို့ .... ပြီး အမြန်မောင်း .. တော်သေးတယ် ...

သဒ္ဒါရှိသေးတယ် ... ကားရပ်ပြီး သဒ္ဒါဆီသွားလိုက်တယ် .. မျက်နှာက

ကျွန်တော်လည်းမြင်ရော ဟိုဘက်ကို ချာကနည်းလှည့်လိုက်တယ် ...

ကျွန်တော်လည်း သူ့ဘေးနားဝင်ထိုင်တယ် .. သူ့သူငယ်ချင်းခုနက ကျွန်တော့်ကိုတွေ့လိုက်တဲ့

ကောင်မလေးက ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်နေတယ် ... ပြီးသူ့ဟာသူ မရေမယာဖြစ်သွားတယ်ထင်တယ် ..

နောက် သဒ္ဒါဘက်ကို လှည့်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ကြည့်ပြီး လက်ညှိုးခွေးပြတယ် .. ကောက်နေတယ်ပေါ့ ..

ကျွန်တော်လည်း ရယ်ပြလိုက်ပြီး သူ့လက်လေးကို အောက်ကနေကိုင်လိုက်တယ် .. သူက

‘ဘာလာ လက်ကိုင်တာလည်း

‘အာ .. တိုးတိုးလေ .. ခိုးလုပ်ပါတယ်ဆို ထအော်တယ် ’

‘ ကျော်နော် ... သိပ်ကျေနပ်တာမဟုတ်ဘူး .. ’
‘ အဲ .. ဘာလုပ်မိလို့လဲ သဒ္ဓါရယ် .. ဘာမှတောင်မလုပ်ရသေးဘူး ’
ဘူးတစ်လုံးဆောင် အိုတောင်မဆင်းရဲတဲ့ ... ဘူးတစ်လုံးဆောင်စမ်း ...
‘ ကျော် ခုနက ဘယ်မှာလည်း မှန်မှန်ပြော ... ခနလေးထသွားတယ် .. ကားကမရှိတော့ဘူး ’
‘ သဒ္ဓါရယ် .. ဂိမ်းဆိုင်မှာအစ်ကိုကိုစောင့်နေတာ .. တစ်ကယ်ပါ ... မိုးကြိုးပစ် .. လိမ်ရင် ’
ကြောက်တော့ကြောက်သား .. အို .. ဘာဖြစ်လဲ .. ဘေးမှာသဒ္ဓါပါရှိတယ် ... သူ့သူငယ်ချင်းတွေရော ..
ထိလည်း အဖော်တောင်ရသေး .. မိုက်သကွာ ..
‘ အေး ပြစ်လိမ့်မယ် .. ဝေးဝေးမှာနေ ... ’
‘ အဲ .. ဘယ်ကပြစ်မှာလည်း ... မနေပါဘူး .. သဒ္ဓါနားမှာပဲနေမှာ ’
သဒ္ဓါ သူငယ်ချင်းတွေပြုံးစိစိ ..
‘ လာပါ သဒ္ဓါရယ် ... လမ်းလျှောက်မယ်နော် ’
‘ မလျှောက်ပါဘူး .. ညောင်းတယ် ’
‘ ညောင်းရင် တွဲခေါ်မှာပေါ့ .. လာပါ ’
‘ ကျော်နော် . စိတ်ကောက်မပြေသေးဘူး .. ’
‘ အင်းပါ . . ပြေအောင်ချောမယ် ’
သဒ္ဓါဆောင့်အောင့်ပြီးထလိုက်လာတယ် .. ဆိုင်ပြင်ကို .. အပြင်ရောက်တော့ ...
သဒ္ဓါလက်ကို လှမ်းကိုင်လိုက်တယ် ...
‘ ဘာလဲ ... လူလည် ’
‘ မလည်ပါဘူးသဒ္ဓါရယ် .. သဒ္ဓါတစ်ယောက်ထဲအတွက်လည်တာပါ ’
‘ တော်တော်စကားတတ် ... ’
ဆိုပြီး ကျွန်တော်လက်မောင်းကို ကိုင်လိုက်တယ် .. နောက်လမ်းလျှောက်ကြတယ် ...
‘ ကျော် ... တိရိစ္ဆာန်ထဲသွားမယ် .. ’
‘ အင်း ’
အဲဒါနဲ့ တိရိစ္ဆာန်ရုံဘက်ကူးတဲ့အပေါက်ဝကို သွားတယ် .. လက်မှတ်စစ် ..
ရယ်ပြတယ် .. ဟိုက် .. သွားပြန်ပြီ ... မိုးပြည့်နဲ့ဝင်တုန်းက .. မှတ်မိနေတယ် .. ကျွန်တော်ကို
‘ ညီလေး .. နောက် ... ’
မျက်လုံးအမြန်မှိတ်ပြလိုက်ရတယ် .. တော်တော်လျှာရှည်တာပဲ ... ပြောစရာလား ...
သေတော့မယ် .. ပြေးပေါက်မရှိအောင်လုပ်နေပြီ ..
‘ ညီလေး . . နောက် ဘယ်သူဝင်အံ့မှာလည်း ’
‘ မဝင်တော့ဘူး . ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်ပဲ .. ကျေးဇူးပဲ ’ ဆိုပြီး လစ်လာရတယ် ..
ဟူး .. သဒ္ဓါ မရိပ်မိလို့ .. ကျေးဇူးရှင်ကြီးကလည်း တော်သေး .. ပြောတတ်လို့ .. ဒ
သူ့စကားသူဖြတ်တတ်လို့ ... အဲဒါနဲ့ လမ်းလျှောက်တယ် ... သဒ္ဓါနဲ့က အဆင့်တက်လို့ ..
ရည်းစားဖြစ်သွားပြီ ... နာရီဝက်လောက်လမ်းလျှောက်ပြီးဆိုင်ကိုပြန်လာတယ် ..
ဒီတစ်ခါလည်း လက်မှတ်စစ်က ရယ်ပြတယ် .. ကျွန်တော်လည်း မချိပြီး ...
မြန်မြန်လစ်လာရတယ် .. ဆိုင်ရှိတဲ့ဆီကို . . ဆိုင်ကိုရောက်တော့ .. သဒ္ဓါသူငယ်ချင်းတွေက
ပြန်တော့မယ်တဲ့ .. ကျွန်တော်လည်း .. သဒ္ဓါကိုလိုက်ပို့လိုက်မယ်ဆိုပြီး
သဒ္ဓါနဲ့ နှစ်ယောက်ထွက်လာတယ် .. ကားဆီကို နောက် သဒ္ဓါအိမ်ကိုလိုက်ပို့တယ် ...
‘ ကျော် .. ညကျဖုန်းဆက်လိုက်မယ်နော် ’
‘ အင်း .. ’
‘ ကျော် တာ့တာ ’ ဆိုပြီး အိမ်ထဲဝင်သွားတယ် ...
စုစု .. စိတ်ကောက်နေတုန်း ... သူ့ကျန်သေးတယ် .... ပြေးပြီ စုစုအိမ်ကို ..
စုစု အိမ်ကိုရောက်တယ် .. ခြံတံခါးကနေကားကိုဝင် ... ကားရပ် ... စုစုက ဒန်းပေါ်မှာ ..
ကျွန်တော်ကိုမြင်တော့ .. မျက်နှာက အီးမှန်တဲ့မျက်နှာ ပုပ်သိုးနေတာပဲ ....
ကျွန်တော်လည်းမျက်နှာကို ပျားရည်လိုချိုနေအောင်ထားပြီး .. ချောရတော့မယ် ...

သူ့ ဘေးနားသွားထိုင်တယ် .. ပြီး

‘ အီးစော်နံ့တယ်နော် ... ’

‘ ဘာတုန်း .. မလာနဲ့လို့ပြောတာ .. ဘာလို့လာတာတုန်း .. သွားအခုပြန် .. နင်တော်တော်လိမ်တတ်နေပါလား .. ’

‘ အဲ .. မပြန်ပါဘူး .. နင်ဆီလာတောလေ .. ပြန်ချင်လို့လာတာမှမဟုတ်တာ .. နင်ကလည်း .. ’

‘ တော်ပါ ... ငါအရမ်းတင်းနေတယ်နော် ’

‘ အော် ငါထင်တာမှန်တာပဲ .. အဲဒါကြောင့်နံ့နေတာ ... သွားအိမ်သာကို .. နင်တော်တော်ညစ်ပတ်တာပဲ .. ခြံထဲမှာ ’

‘ အာ .. ခွေးကောင်စုတ် ... ငါ ငိုလိုက်မှာနော် .. ’

‘ အဲ . ငိုမလို့လား .. အဲဒါဆိုနေအုန်း .. ငါ ခါတ်ပုံရိုက်ထားမယ် .. ကြွက်ချောက်မလို့ . ’

‘ အာ .. နင် ... တော်ပြီ ... လာမပြောနဲ့ . ’

‘ အန် ... လာမပြောပါဘူး .. ထိုင်ပြောတာ ’

စကားမပြောတော့ဘူး .. မျက်နှာက ဟိုဘက်လှည့်လို့ ... ဟော သူ့အမေထွက်လာပြီ ..

‘ အော် ကျော်ကျော်ပါလား .. လာသား .. အိမ်ထဲကို .. သမီး သူငယ်ချင်းကိုခေါ်လေ ’

‘ သူ သမီးသူငယ်ချင်းမဟုတ်ဘူး .. ဘယ်ကရောက်လာမှန်းမသိပါဘူး ’

‘ အော် ဟား ဟား ရန်ဖြစ်နေပြန်ပြီနဲ့တူတယ် .. အေးကွယ် .. သားရေ ချောလိုက်အုံး ’

‘ ဟုတ်ကဲ့ အန်တီ ’

‘ နင်ကလည်းဟာ .. ဘာဖြစ်တာလည်း .. ငါ့ကိုမလာစေချင်ဘူးလား ’

‘ အေး .. ငါပြောပြီးသား .. မလာနဲ့လို့ ... နင်ဟာနင်လာတာ ’

‘ နင် မျှော်နေမှန်းသိလို့လာတာ .. မမျှော်ဘူးလား .. ငါ့ကို ’

‘ သေပါလား .. မျှော်စရာလား ... နင့်ကိုများ ’

‘ ဒါဆိုဘာလို့ ခြံထဲဆင်းနေလဲ .. ’

‘ ငါ့ဟာငါဆင်းတာ နင့်မျှော်ရတယ်ဖြစ်အုံးမယ် ’

‘ အေး လိမ်ရင် စာမေးပွဲကျပါစေဗျာ ’

‘ ခွေးကောင်စုတ်.. ယုတ်မာတာ ’

‘ အာ လူကြားလို့မကောင်း .. မယုတ်မာပါဘူး .. ’

‘ အေး မျှော်တယ်ဟာ .. နင်ကို ရိုက်မလို့ . ’ဆိုပြီး ဗိုက်ခေါက်ကိုဆွဲတယ် ...

အောင်မလေး .. နာလိုက်တာ .. အသံလည်းမထွက်ရဲ ... ရုပ်လည်းမပျက်ရဲ ...

ခံပေအုံးတော့ ... ကိုယ်ဟာနဲ့ကို ... သေပါပြီ ..... တော်တော် လက်သံပြောင်တယ်နောက်တစ်ယောက် ..

တော်သေးလို့ ခဏပဲဆွဲလို့ .. နောက် ..

‘ လာ .. အိမ်ထဲကို .. ကော်ဖီဖျော်တိုက်မယ် ... နင့်ကို .. နောက်လုပ်ရင် ..

ဒီထက်ဆိုးမယ် .. နင် ’

‘ အေးပါဟာ .. နင်ပြောပြီလား .. စိတ်ကောက် ’

‘ အေး .. နည်းနည်းတော့ကျန်သေးတယ် .. အခုအိမ်ထဲသွားမယ် ..

အမေငါ့ကို ဆူအုန်းမယ် .. နင့်ကို အိမ်ထဲမခေါ်လို့ .. လာ ... ’

‘ အေးပါ .. ’

ဆိုပြီး စုစု အရင်အိမ်ထဲဝင်သွားတယ် .. ကျွန်တော်လည်းလိုက်သွားတယ် ..

နာလိုက်တာ .. ဗိုက်လေးကို ပွတ်ပြီးလိုက်သွားလိုက်တယ် ...

x x x x x x x x x x x x x x x x x

အိမ်ထဲရောက်တော့ စုစုကကော်ဖီဖျော်တိုက်တယ် ... နောက် ဘုရားရှိခိုးပြီး ...

အိမ်ကိုပြန်လာတယ် ... အဲဒီနေ့ကတော့စိတ်မောလိုက်တဲ့ဖြစ်ချင်း ...

ညရောက်တော့ ပြဿနာကလာပြန်ပြီ ... ဖုန်းကိစ္စ ...

ပထမမိုးပြည့်ဖုန်းခေါ်တယ် .... သူနဲ့ပြောနေတုန်း ... သဒ္ဒါဖုန်းဆက်တယ် ...

ဆယ်ကန်းကော ... ဖူး ... ဟိုဘက်ပြောလိုက် ဒီဘက်ပြောင်းလိုက်နဲ့ ...
နှစ်ဖက်လုံးတော့ ... အမား ဖုန်းလို့ပြောထားတယ် ... အဲ .. စုစု ...
အိမ်ဖုန်းကိုခေါ်ပြီ ... သေချင်လာပြီ .. နားက နှစ်ဖက်တော့ရှိတယ် ...
ပါးစပ်ကတစ်ပေါက်ထဲ ... ဘယ်လိုပြောမလဲ ... ညနေကတင် မနည်းချော့ထားရတာ ...
ဟန်းဖုန်းကို အပြင်မှာ ဒီတိုင်းချ .. အိမ်ဖုန်းသွားကိုင် ... စုစု ကိုနောက်မှပြန်ဆက်လိုက်မယ် ...
အမားနဲ့ဖုန်းပြောနေလို့ဆိုပြီးချ ... သဒ္ဒါ ကိုလည်း နောက်မှပြန်ဆက်မယ်ပြော ..
မိုးပြည့်ကိုလည်း နောက်မှပြန်ဆက်မယ်ပြောပြီး .. ဖုန်းအားလုံးပိတ်လိုက်တယ် ...
ငါတော့သေတော့မယ် .... အိပ်လိုက်တော့တယ် .. ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘူး ....

အပိုင်း - ၆ ။

တစ်ခုမဟုတ် .. ဒီလိုမျိုး ... နောက်တစ်ခါထပ်ကြုံပြန်ရော ... ဒီတစ်ခါတော့မနည်းရှင်းရတော့တယ် ..
ဖြစ်ပုံကဒီလို .... တစ်နေ့ ကျွန်တော်နဲ့မိုးပြည့် မြကျွန်းသာကိုသွားတယ် ....
လက်တွဲပြီးလမ်းတွေလျှောက်နေကြတယ် ... နောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာထိုင်တယ် ...
အဲဒီမှာ သဒ္ဒါဖုန်းဆက်လာတယ်.. ကျွန်တော်လည်း .. အမားဖုန်းဆိုပြီးဆိုင်ပြင်ကိုထွက်လိုက်တယ် ..
'ကျော် ဘယ်မှာလည်း ..'
'သဒ္ဒါ ထမင်းစားနေတယ် .. အပြင်မှာ .. ပြောလေ '
'ကျော် သဒ္ဒါအခု မြကျွန်းသာရောက်နေတယ် ... လာခဲ့နော် ....
သူငယ်ချင်းတွေက သူ့ဟာနဲ့သူ ... သဒ္ဒါဆီလာခဲ့နော် ကျော် .... '
ဟိုက် .. ဘယ်မှာလဲဟ ... သဒ္ဒါ .. ရှာစမ်း ... သေတော့မယ် ... နောက်တစ်ခါ ....
'သဒ္ဒါ ဘယ်နားမှာလည်း ' မလိမ့်တပတ်မေးလိုက်တယ် ...
'ကျော် လာမယ်ဆို .. အပေါက်ဝကစောင့်နေမယ် ... အခုက အထဲမှာ '
အာ ... အထဲမှာတဲ့ ... ရှာရှာ မြန်မြန်မျက်လုံးရေ ... သဒ္ဒါကို ရေဒါဖွင့်လိုက်သလိုဘဲ ..
ခေါင်းကိုချာချာလည်သွားတယ် .. မိုးပြည့်ကလည်း ကျွန်တော့်ကိုကြည့်နေတယ် ...
ဟောတွေ့ ပြီ .. ကျွန်တော်တို့ထိုင်နေတဲ့ဘေးဆိုင်မှာ .. သူလည်း အပြင်ထွက်ပြောနေတယ် ..
သစ်ပင်ကွယ်နေလို့မမြင်ရတာ ... အဲ ... ကျွန်တော်လည်းနောက်နည်းနည်းစုတ်လိုက်တယ် ..
ပြီး ထပ်ချောင်း သဒ္ဒါကို ... သူက ..
'ကျော် လာခဲ့ကွာ ... နော် ... စောင့်နေမယ် .. ရောက်ခံနီးရင်ဖုန်းဆက်လိုက် ..
သဒ္ဒါထွက်လာမယ် .... 'ဆိုပြီးဖုန်းချသွားတယ် ... ဟူး
နောက်တစ်ခေါက်လာပြန်ပြီ .. ဒီတစ်ခါတော့ ကံကကောင်းနိုင်ပါအုံးမလား ...
စဉ်းစား ... မိုးပြည့်ကိုပြောလိုက်တယ်
'အထဲဝင်ရအောင် .. အပြင်မှာပူတယ် '
'အင်း သဘောလေ.. ကို '
အဲဒါနဲ့အထဲဝင်လိုက်တယ် .... နောက် မိုးပြည့်ကို .. အိမ်သာခဏသွားမယ်ဆိုပြီး ...
ပြောပြီး အိမ်သာဘက်ကိုထွက်လာတယ် .. ပြီး အပေါက်ဝကိုပြေးဆရာရေ ...
ပြေးနေတုန်း သဒ္ဒါကိုဖုန်းခေါ် ....
'ကျော်လာနေပြီ ..'
'အင်း ထွက်လာပြီ ကျော် '
ဟူ အပေါက်ဝရောက်ပြီမောလိုက်တာ .... ဟာ တော်သေး သဒ္ဒါထွက်လာတာမြန်လို့ ...
မဟုတ်ရင်ကြာအုန်းမယ် ... ဖုန်းက အင်ကန်းမင်းပိတ် ... နောက် မောနေပင်မယ့် ပြုံးပြုံးလေးနေ ...
ဘာမှမဖြစ်သလို အခုမှရောက်သလိုလိုပေါ့ ...
'ကျော်လာ ...'
'အင်း ... 'မောတာတော့မောတာပေါ့ .. မောတာထက် လန့်နေတာ ...
မိုးပြည့်က ဆိုင်ထဲမှာ .. အဲဒီဆိုင်ရှေ့ကဖြတ်ရမှာ .. ခက်လိုက်တာ .. သဒ္ဒါက အရပ်ပုတယ်

ကျွန်တော်ကွယ်လို့ မရဘူး ... အဲဒီဆိုင်နားရောက်တော့မယ် ... နေကာသလိုဘာလိုလိုနဲ့ ..
မျက်နှာကိုလက်နဲ့ကား.. မြန်မြန်လျှောက် ... ဟော ... သဒ္ဒါ သူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီခေါ် သွားပြီ ..
အပြင်ဝိုင်းမှာ .. သေတော့မှာပဲ .. ရင်ထဲမှာလည်းတဒိတ်ဒိတ် ...
ခဏကြာတော့ .. ကျွန်တော်လည်း သဒ္ဒါကို လမ်းလျှောက်မယ်ပြောပြီး အဲဒီဆိုင်ကထလာတယ် ...
နောက်လမ်းလျှောက်တယ် သဒ္ဒါနဲ့ .. တော်တော်တော့ညောင်းနေပြီ .. ခနကလည်း ..
မိုးပြည့်နဲ့လမ်းလျှောက်တာညောင်းလို့ ... ဆိုင်ထိုင်မိပါတယ် .. အခု သဒ္ဒါနဲ့လျှောက်ရပြန်ပြီ ...
ပူး ... ဒုက္ခ ... လျှောက်ပေအုန်းတော့ကိုယ့်လူရေပဲ ... လျှောက်ရင်းနဲ့ ...
ပထမ သဒ္ဒါက ကျွန်တော့်ကိုတွဲတာ . နောက်တော့ ကျွန်တော်က သဒ္ဒါကိုတွဲသလိုဖြစ်လာပြီ ...
ညောင်းလိုက်တာဗျာ . အဝေးကြီးလျှောက်နေတယ် ... ပြန်မလှည့်ရသေးဘူး ဒါတောင် ..
ပြန်ရင် ဒီလောက်အဝေးကြီးထပ်လျှောက်ရအုံးမယ် ... ညောင်းနေတုန်းသတိရ ..
မိုးပြည့် .. ဆိုင်မှာ ... ဒေါကန်နေလောက်ပြီ
သဒ္ဒါရဲ့လမ်းလျှောက်ရင်း ခုံတန်းတစ်ခုတွေ့တော့ဝင်ထိုင်လိုက်တယ် ... သဒ္ဒါက
'ကျော် .. ရေသောက်ချင်တယ် '
'အင်း သွားဝယ်ပေးမယ်လေ .. ခဏစောင့်နေနော် '
ဆိုပြီး ပြေးပြီဆရာရေ ... မိုးပြည့်ဆီကို .. ဟောဟဲ .. ဟောဟဲ ... မောလိုက်တာဗျာ ...
လျှောက်တုန်းကအဝေးကြီး .. အခုတော့ ပိုမော ... ဆိုင်ထဲဝင်လိုက်တယ် ...
မိုးပြည့်ဒေါကန်နေပြီ ...
'ကို ဘယ်သွားနေတာလဲ .. အိမ်သာထဲမှာဘာလုပ်နေတာလဲ ..
ဒီလောက်အကြာကြီး .. ပြော 'ထင်တဲ့အတိုင်း မိုးပြည့်အော်ပြီ ..
'ဟုတ်ပါဘူးကွာ .. ဘယ်မှမသွားပါဘူး ... အီးအီးပန်းနေလို့ပါ ...
တစ်ကယ်ပါ .. မယုံရင် အိမ်သာထဲသွားကြည့် ... '
'သိဘူးကွာ .. ကြာတာကြီးပဲ ... ဘာစားမှားလို့လဲ . ကိုနော် ..
ဘာတွေစားလို့လဲ '
တော်သေး .. နည်းနည်းယုံသွားလို့ ... သိပ်မရှင်းလိုက်ရဘူး ....
နည်းနည်းတော့ထပ်ဖောရအုံးမယ် .. ယုံအောင်လို့ ...
'အင်း .. မနက်က နွားနို့နဲ့ ... ရှောက်သီးသုပ်စားမိလို့. '
'ပန်းတာတောင်နည်းသေးတယ် .. တစ်ခါထဲ မျော့ပြီးအပြင်မထွက်နိုင် ..
ပိုတောင်ကောင်းသေး .. '
'အန် .. '
'ဟုတ်တယ် .. မပြောလိုက်ချင်ဘူး ... '
'အော် .. မပြောချင်လို့နော် '
'ကိုနော် .. ဒေါသသိပ်ပြေသေးတာမဟုတ်ဘူး . '
'အင်းပါ .. လာစားမယ် 'ဆိုပြီးမှာထားတာတွေစားပါတယ် ...
ခေါင်းထားမှာတော့ သဒ္ဒါကျန်သေးတယ် ... ကျွန်တော်သွားဝယ်တဲ့ရေဘူးကို ..
သူ့စောင့်နေတယ် ... ခဏကြာတော့ ကျွန်တော်လည်း ....
'မိုးပြည့် ခဏလေးကွာ ... ရော့ပိုက်ဆံအိတ် .. ပိုက်ဆံရှင်းထားလိုက် ...
မရတော့ဘူး .. အိမ်ပြန်မှရတော့မယ် .. အခုတော့ပြေးလိုက်အုံးမယ် .. '
'အာ .. ကိုတော့ ဒုက္ခပဲ ... ဆရာဝန်ဆီသွားမှပဲ .. သွားသွား အရင် ..
ပိုက်ဆံ မိုးပြည့်ပဲရှင်းထားလိုက်မယ် ... မြန်မြန်သွား .. '
အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်းနောက်ပေါက်က ပြေးရပြန်ပြီ .. လမ်းမှာ .. ရေတစ်ဘူးဝယ် ..
သဒ္ဒါဆီကိုပြေး .. ဟိုရောက်တော့ .. နှုတ်ခမ်းဆူနေတဲ့ သဒ္ဒါ ...
'ကြာလိုက်တာ ကျော်ရယ် ... ရေသွားဝယ်တာ .. ရေဘူးများဖြစ်နေမလားပဲ
ဒီမှာတစ်ယောက်ထဲဆိုတာရောသိရဲ့လား .... '
'အင်း သိပါတယ် သဒ္ဒါရယ် ... အဲဒါကြောင့်ပြေးလာတာ '

‘ အင်းပါ ’ ဆိုပြီးရေသောက်တယ် .... ခဏကြာတော့သူ့သူငယ်ချင်းတွေဆီသွားမယ်လုပ်တယ် ..
အဲဒါနဲ့ပြန်လျှောက်ခဲ့တယ် ... ခနက လာတုန်းက ဖုန်းကို အလန်းပေးခဲ့တယ် ..
ဖုန်းမြည်သံအတိုင်း .. ဆိုင်းနားရောက်ဖို့တစ်ကွေ့အလို ... ကွက်တိ .. အလန်းထိမြည်ရော ..
‘ ဟလို .. ဟာ .. ဟုတ်လား .. အေးအေး .. ဒါဆိုအခုလာခဲ့မယ် ..
မင်းအဲဒီကစောင့်နေ ... အေးပါ .. ငါအခုလာပြီ ’
ဆိုပြီးဖုန်းချလိုက်တယ် .. တစ်ကယ်တော့ အလန်း ... ဟန်ဆောင်လိုက်ရတာ ..
တစ်ကယ်အရေးကြီးနေတဲ့ စတိုင် ....
‘ ကျော် အရေးကြီးရင်သွား .. သဒ္ဒါသူငယ်ချင်းတွေနဲ့ပြန်လိုက်မယ် ’
‘ အင်း .. တစ်ကယ်အရေးကြီးလို့နော် ... သဒ္ဒါ ... ကျော်ဖုန်းဆက်လိုက်မယ် ’
‘ အင်း .. ရပါတယ် .. သဒ္ဒါနားလည်ပါတယ်ကျော်ရယ် .. သွားသွား ’
ပြေးပြီ .. မိုးပြည့်ဆီကို ... ချွေးတွေမှ ရေလောင်းထားတဲ့အတိုင်း ... မိုးပြည့်ဆီရောက်တော့
သူက ထပြီး ..
‘ ကို .. သက်သာလား .. လာလာ ပြန်မယ် .. မိုးပြည့်မောင်းမယ် ..
ကားသေ့ပေး .. ကိုဘေးကထိုင်လိုက် ... ’
‘ အင်း ’
ဆိုပြီးမိုးပြည့်ကကျွန်တော်ကိုတွဲပြီး ထွက်လာတယ် .. ကားပေါ်ရောက်တော့ ..
သူကပဲကားမောင်း ... ဘယ်သွားတယ်မှတ်တုန်း ... ဆေးခန်း .. သေရောပဲ ...
ဝမ်းသွားနေတယ်ပြောလိုက်တာ .. ဆရာဝန်က ... ဝမ်းပိတ်ဆေးတွေပေးလိုက်ရောဗျာ ..
တစ်ခါတည်းသောက်ဆိုပြီး သောက်ခိုင်းတာ ဒုက္ခပါရောက်ရော .. ဝမ်းမသွားတော့ ..
ဝမ်းနှုတ်ဆေးသောက် .. ဝမ်းပိတ်ဆေးသောက်နဲ့ နှစ်ရက်လောက် ခံလိုက်ရတယ် ..
အဲဒီထဲက ဝမ်းသွားနေတယ်လို့ကိုမပြောရဲတော့ဘူး .. လူကိုမျောမျောပဲကျန်တော့တယ် ...
x x x x x x x x x x x x x x x x x

အပိုင်း - ၇ ။

ဒီလိုနဲ့ ရည်းစားသုံးယောက်နဲ့ယောက်ရက်ခတ်ရင်း တစ်နှစ်ကျော်လာခဲ့ပြီ ...
တစ်နေ့မှာတော့ .. ဒဂုံတက္ကသိုလ် .. ကျောင်းသားရေးရာနှင့် မိန်းလမ်းမဒေါင့်တွင် ...
‘ ကျွီ ..... ’
‘ ရှင် ကားမမောင်းတတ်ဘူးလား .. ဘယ်လိုမောင်းနေတာလဲ ’
‘ ဟ .. စွာလှချည်လား ... ဘယ်သူမှားတာတုန်း .. ကိုယ်ဟာကိုယ်ပြန်ကြည့်အုံး ’
ကျွန်တော်က မိန်းလမ်းမှတည့်တည့်အသွား .. သူကကျောင်းသားရေးရာမှ မိန်းလမ်းကို
ဖြတ်အတက်ဒေါင့်တွင် ..
‘ ဘယ်သူမှားမှား .. လေဒီဖက်စ် ဆိုတာမသိဘူးလား ’
‘ အော် .. လေဒီဖက်စ်လား .. ဒါဆိုရှင် .. မင်းလေး အရင်သေနေော် .. လေဒီဖက်စ် ’
‘ အာ .. ရှင် ရှင် ... ’
‘ ဖူး ... ဘူး::: :: ... ’ ပါဝါအိပ်ဇောနှင့် .. လီမိတက် အနက်ရောင် ... ကောင်မလေးတစ်ယောက် ...

အပိုင်း - ၈ ။

သူနဲ့တွေ့ပြီးနောက်နှစ်ရက်အကြာ ကျောင်းကကန်တင်းကားပါကင်တွင် ..
‘ အာ .. ရှင်ပဲကို .. ရှင်လုပ်ပြန်ပြီ .. ဒါကျမ ပါကင်ထိုးမလို့ရှင် .. ’
‘ အန် .. မင်းလေး ဝယ်ထားတာလား .. အများပိုင်ထင်တယ် .... ’
‘ အာ .. ရှင်တော်တော်ကပ်သီးကပ်ဖွဲပါလား ... လူမျှရေးနားမလည်ဘူးလား .. ’
‘ ဟ .. မင်းလေးလွန်လာပြီ ... လူမျှရေးနားလည်လို့ .. မင်းလေးထိုးလို့ရအောင် .. ’

ဘေးမှာ တစ်စီးစာချန်ပေးထားတယ် .. မတွေ့ဘူးလား .. ကန်းနေလား ... ’
‘ ရှင်နော် ..လွန်လာပြီ ... ’
ကားက ကျောင်းကကန်တင်းအပေါက်ဝတွင် တစ်နေသည် .. ကားတွေလည်းစောင့် ..
လူတွေလည်းကြည့် ...
‘ အော် သိပြီ .. မင်းလေး .. ပါကင်မထိုးတတ်ဘူးကို ... ကူပေးရမလား ’
‘ မလိုဘူး ... ’
‘ အော် .. ဟုတ်ကဲ့ဗျာ ’
ဆိုပြီးကျွန်တော်လည်း .. ဒဂုံတက္ကသိုလ်ထုံးစံအတိုင်း .. ဘွက်တတန် ... မြောင်းတသွယ်နဲ့ ..
ကန်တင်းကိုအသွား လမ်းတစ်ဝက်တွင် ...
‘ ဒုန်း ’
နောက်ကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည် ... သစ်ပင်နဲ့ ခုနက ကောင်မလေးကား ဝင်အောင်းသံ ...
ကျွန်တော်လည်းမကောင်းတတ်လို့ သွားလိုက်တယ် .. သူလည်း ကားအောက်ဆင်းလာသည် ..
မျက်နှာက ဆီးဖေ ...
‘ အဲ .. မင်းလေး က ချိုင့်ကို စွတ်ဆက်နင်းတာကို .. ’
‘ အင်း .. ဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲ ... စိတ်ညစ်တယ် .. ’
‘ အေးဆေးပါ ... ကျွန်တော်ကူပါ့မယ် ... ကျောင်းပြန်ရင်သာ ကျွန်တော်ကိုစောင့် ...
ကျွန်တော့်လုပ်နေကျ ဘော်ဒီရုံမှာ အပ်ပေးမယ် .. တစ်ထိုင်ထဲပြီးစေရမယ် .. အိုကေ ’
‘ ကျေးဇူးပဲ ’
‘ သွားပြီဗျာ .. ဒါဆို .. ဗိုက်ဆာနေပြီ ’
ဆိုပြီး ကျွန်တော့်ဘော်ဒီတွေဆီထွက်လာခဲ့တယ် .. အဲဒီနေ့ က ..
ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က အတွဲရသွားလို့ .. မိတ်ဆက်ပွဲနဲ့ .. ကျွေးမွေးပွဲပေါ့ ...
ကျွန်တော့်ကိုမြင်တော့ သူငယ်ချင်းက ...
‘ ဟေ့ကောင် ဒီမှာ .. ’
‘ အော် လူတောင်စုံလို့ပါလား ’
‘ အေး ..မင်းနဲ့နောက်တစ်ယောက်ကျန်သေးလို့ ’
‘ အာ .. ငါထက်တောင်နောက်ကျတယ် .. ငါကနောက်အကျဆုံးထင်နေတာ .. ’
‘ အေး .. နောက်တစ်ယောက်ကျန်သေးတယ်ကွ .. ’
‘ အင်း ’
‘ ဟော .. ဟိုမှာလာပြီ .. ’
အော် မင်းလေးပဲ ... မျက်နှာက အံ့ကြနေတဲ့ပုံ .. နောက် . သူလည်း .သူ့သူငယ်ချင်းတွေနား
ဝင်ထိုင်တယ် ...
‘ မိတ်ဆက်ပေးမယ် . ဒါက ငါ့ချစ်သူ ဝတ်ရည် .... ဒါကသူ့သူငယ်ချင်း ခရေ ...
ဒါက ကိုယ့်သူငယ်ချင်း ကျော်ကျော် ... ’
‘ တွေ့ရတာ ဗိုက်ဆာပါတယ် .. ’
‘ အာ မင်းကတော့ .. ကျွေးမှာပါကွာ .. ဟား ဟား ’
‘ အေးပါကွာ မေ့နေမှာစိုးလို့ပါ .. ဟား ဟား ဟား ’
ကျွန်တော်သူ့ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်တယ် .. .စွာတေးလန်ပုံဆံတော့မဟုတ်တော့ .
ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ... အဲဒါနဲ့ကျွန်တော်လည်း ..
‘ ဟေ့ကောင် ... ဘန်ဘာကောင်းမကောင်း ဘာနဲ့စမ်းလဲကွာ ’
‘ မသိဘူးလေ .. မင်းကတော့ လုပ်ပြီ .. ’
‘ အေး မသိရင်မှတ်ထားအုံး .. သစ်ပင်နဲ့တိုက်ကြည့်ရတယ် ကွ ’
‘ ရှင်နော် ... မမြင်လိုက်လို့ကို .. ’
‘ အော် .. မင်းတို့ကသိနေကြတာကို ’
‘ မသိပါဘူးကွာ .. သူကစမ်းနေတာမြင်လို့ပါ ’

‘အာ .. တစ်ကယ်လားကွ .. ဟုတ်လား ခရေ .. ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ ’
‘ဟိုမှာ .. အဲဒီအတိုင်း ... သူက အပြန်သူ့ကားနောက်ကလိုက်ခဲ့တဲ့ ..
ဘော်ဒီရုံမှာလိုက်အပ်ပေးမယ်ပြောတယ် ... ’
‘အေး .. ဟုတ်တယ် .. ငါတို့လည်းလိုက်ခဲ့မှာပါ .. ’
‘အေး .. လိုက်ရင်မင်းမောင်းရမှာ .. မဟုတ်ရင် .. ငါ့ဘန်ဘာကောင်းမကောင်း ..
နောက်ကနေ စောင့်နေလို့ .. ဟုတ်ပေ့ဖြစ်နေမယ် ’
‘ရှင်ကြီးနော် ’
‘တော်ပြီ မစတော့ဘူး .. စားတော့မယ်ကွာ .. ဗိုက်အရမ်းဆာနေပြီ ’
‘အေးပါ .. အကိုရေ ... ’
အဲဒါနဲ့ စားကြသောက်ကြနဲ့ .. ကျောင်းပြန်တက်ကြတယ် .. အပြန်မှာတော့ ..
ကျွန်တော့်ကားနောက်က သူလိုက်လို့ ... ဘော်ဒီရုံကိုအပ်ပေးတယ် ...
ပြီးတဲ့အထိ ကျွန်တော်တို့ပါထိုင်စောင့်ပြီး လမ်းခွဲခဲ့ကြတယ် ...
သူလေးကတော့ .. နံပါတ် ၄ ဖြစ်လာမယ့် .. ခရေ ...
နာမည်က မိုက်သလို . လူလေးကလည်း မိုက်မိုက်သွက်သွက်လေး ...
မျက်လုံးထဲမှာတော့ .. သူပုံလေးစွဲထင်သွားပြီ ...

အပိုင်း - ၉ ။

နောက်တစ်နေ့ ... ကျောင်းတက်တော့ .. သူကကျောင်းကားပါကင်မှာစောင့်နေတယ် ....
ကျွန်တော်လည်းလာရော သူက ကားပေါ်ကဆင်းလာတယ် .. နောက် ..
‘မနေ့ကကျေးဇူးပဲနော် .. ကူညီတဲ့အတွက် .. ’
‘ရပါတယ်ဗျာ ... ကူညီခွင့်ရတဲ့အတွက်ကို ဝမ်းသာနေတာ ကျွန်တော်က ’
‘အော် .. ဟိ ဟိ ’
ချစ်စရာလေး .. အခုမှ သူပြုံးတာမြင်ဘူးတယ် .. ပါးချိုင့်လေးနဲ့ ...
‘အော် ဒါနဲ့ဘယ်ရိုးယားလဲ ’
‘ပထမနှစ်ပါ .. ကျော်ကျော်ရော ... ခရေတို့ထက်ကြီးမယ်နဲ့တူတယ် ’
‘အင်းကြီးတယ် .. ကျွန်တော်က မိုင်နယ် ’
‘အော်ထင်သားပဲ .. ဒါဆို ဟိုအစ်ကိုတွေနဲ့တစ်နှစ်ထဲပေါ့ ’
‘ဟုတ်ပါဗျာ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်တွေချည်းပဲ .. ’
‘အော် ... အင်း .. လာကန်တင်းသွားမယ် .. ဟိုမှာသူတို့လည်းရှိတယ် .. ’
‘အန် .. ဒါဆိုဘာလုပ်နေတာလည်း ဒီမှာ ’
‘ကျော်ကျော် ကိုစောင့်နေတာလေ ... ကျော်ကျော်ဆိုတော့ ရိုင်းသလိုပဲနော် ...
ကိုကျော်လို့ခေါ်မယ်နော် .. ကြိုက်ရဲ့လား ’
‘ကြိုက်သလိုခေါ်ပါဗျာ ... ’
‘အင်းဒါဆို ကိုကျော်လို့ပဲခေါ်တော့မယ် .. လာသွားမယ် ’
‘အင်း ’ ဆိုပြီးကန်တင်းကိုထွက်လာခဲ့ကြတယ် ...
ကန်တင်းရောက်ပြီး မနက်စာစားပြီး အတန်းတက်ကြတယ် .. နေ့လည်လည်း . သူကကျွန်တော့်
အခန်းရှေ့မှာ စောင့်နေတယ် ... နောက်ထမင်းအတူတူသွားစားကြတယ် ...
ရင်ထဲမှာတော့ တစ်မျိုးကြီး ... တစ်ခုခုပေါ့ ...
နောက်တစ်ပတ်လောက် ခရေနဲ့မတွေ့မိဘူး .. ဖုန်းနံပါတ်လည်း မသိကြသေးဘူး ..
အဆက်အသွယ်ပြတ်လို့ ... ကျောင်းမသွားမိတာကို ... မိုးပြည့် .. စုစု .. သဒ္ဒါနဲ့ နပန်းလုံးနေရလို့ ..
တစ်နေ့ကျောင်းသွားဖြစ်တယ် ... မနက်စောစော .. သူငယ်ချင်းတွေလည်းမရောက်သေးတာနဲ့ ..
ကားပါကင်မှာစောင့်နေတယ် .. ဟော သူလေးလာပြီး ... အိပ်ဇောသံကျယ်ကျယ်နဲ့ ...
မင်းလေးရဲ့ လီမိတက် ကားလေး .. ကားပါကင်ကိုတွေ့လာပြီ .... ဟော ...

ကျွန်တော့်ကားဘေးကို ပါကင်ထိုးလိုက်တယ် .. အရင်အတိုင်းပဲ .. ဒီတစ်ခါတော့
ကံကောင်းလို့သစ်ပင်မရှိ .. သို့သော် .. နောက်က တုံးနဲ့ .. ကားဘီးနဲ့ကတော့ ..
' ဒုတ် '
' ဟယ် ... သွားပြန်ပြီထင်တယ် '
' မသွားပါဘူး .. နောက်ဆို ဖြေးဖြေးမောင်းလေဗျာ '
' သွားပါ .. မခေါ်ဘူး .. '
' အဲ .. ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲဗျာ . ခရေကလည်း '
' အော် .. ကျောင်းမလာ .. ဘာမလာနဲ့ .. မတွေ့ချင်လို့ရှောင်နေတဲ့သူကို ..
ပြောစရာလား '
' ဟား ဟား .. မအားလို့ပါဗျာ .. ခရေရာ .. '
' တော်ပါ .. အခုမှ '
' အဲ ... ဒေါ်ခရေရယ် .. စိတ်လေးကိုလျော့လို့ ကန်တင်းသွားကြစို့နော် '
' မသွားပါဘူး ... ဘာလို့သွားရမှာလဲ '
မျက်နှာလေးက ဆူပုပ်ပုပ် ... ကြည့်လို့ကောင်းတယ်ဗျာ ... လှတယ်လဲပြောမရ ..
ကြည့်လို့ကောင်းတယ်ဗျာ ...
' လာပါဗျာ .. မဆိုးပါနဲ့တော့ .. သူတို့လည်းစောင့်နေရင်းပေါ့ .. လာပါ '
ဆိုပြီးလက်ကိုဆွဲလို့ခေါ်လိုက်တယ် .. ဘာရယ်တော့မဟုတ်ပါဘူး ...
ရုတ်တရက် ... ပြီးတော့မှ .. သတိရလို့ ..
' ဆော်ရီးနော် ... '
' ရပါတယ် .. ' မျက်နှာကရုတ်ကိုးရုတ်ကန်း ...
' ဒါဆိုလာနော် .. ဒီတစ်ခါဆိုလို့ကတော့ ... ပိုဆိုးသွားမယ် '
' အဲ ... လာပြီနော် ... လာပြီ ' ဆိုပြီး ရယ်ကျဲကျဲလေးနဲ့ သူနဲ့ကျွန်တော် ...
ကန်တင်းကိုထွက်လာခဲ့ကြတယ် ... ၃၀ မိနစ်လောက်ကြာတော့ .. သူငယ်ချင်းတွေရောက်လာတယ် ..
အတွဲအတွဲတွေနဲ့ .... လွတ်တာဆိုလို့ .. ခရေနဲ့ကျွန်တော်ပဲရှိတယ် ...
သူတို့ရောက်ရောက်လာချင်းပဲ
' ဟေ့ကောင် နှစ်ယောက် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်မှာ .. လက်မှတ်မှာထားပြီးပြီ ..
အားလုံးအတွက် .. လျှောက်လည်ကြမလို့ . . ဒီနေ့ .. ငါ့မွေးနေ့လေ ..
ကျွေးလည်းကျွေးမှာပါ .. လာ ... နေအုံး ကားက တစ်တွဲဆီသွားမှာ .. မင်းတို့နှစ်ယောက်
ထဲကဘယ်သူကား ငါ့ကိုပေးမှာလည်း ... '
' ခရေကား ယူသွားလေ ... ကိုကျော်ကားနဲ့လိုက်ခဲ့မယ် '
' အောင်မယ် အပေါက်အလမ်းကိုတည့်နေတာပဲ ... အေးအေး .. ပေးကားသော့ '
' ရော့ .. ဘယ်သွားကြမှာလည်း '
' လိုက်ခဲ့ကြ ... သမ္မတ ... သွားနင့်ပြီ '
အဲဒါနဲ့ သမ္မတကိုသွားခဲ့ကြတယ် .. တစ်လမ်းလုံး .. အာလာပ သလာပတွေပြောရင်းနဲ့ ..
နောက် ရုပ်ရှင်ရုံလည်းရောက်ရောလက်မှတ်လာပေးတယ် .. ဆူပါလော့ဒ် ... ဟိုက် ...
' ဟေ့ကောင် .. '
' ဘာလဲ .. သွား လက်မှတ်ယူပြီးအရှေ့ကသွား '
' နေအုံး လက်မှတ် .. '
' အေးပါနှစ်ယောက်စာ '
' မဟုတ်သေးဘူး ... '
' ဘာဖြစ်လို့လည်း ကိုကျော် .. လက်မှတ်ပြလေ .. ဟယ် ..
အို ဘာဖြစ်လည်း .. ကြည့်တာပဲ .. လာပါ ... '
ဆိုပြီးကျွန်တော်လက်ကိုဆွဲလိုက်တယ် ... ကျွန်တော်လည်းကြောင်သွားတယ် ..
သူလည်းသတိရသွားပြီး ... လက်ကိုပြန်ယုတ်လိုက်တယ် ... နောက်မျက်နှာကအောက်ကိုစိုက်လို့ ..

မော့တောင်မကြည့်တော့ဘူး... သူငယ်ချင်းတွေကပြုံးစိစိ ... ကျွန်တော်လည်း ... စိုက်ကြည့်လိုက်တယ် ..
သူတို့ကတော့ .. သွားမယ်သွားမယ်ဆိုပြီး အပေါ်ကိုတက်သွားတယ် ...
ခရေကတော့ ..မတ်တပ်ရပ်လို့ .. သူတို့အပေါ်ရောက်သွားတော့မှ .. ကျွန်တော်လည်း ..
ခရေလက်ကိုပုတ်လိုက်တယ် . သွားမယ်လို့ပေါ့ .. သူကလည်း .. အဲဒီတော့မှ ...
' ခဏ .. မုန့်ဝယ်မယ်နော် ကိုကျော် '

' အင်း ဝယ်လေဆိုပြီးပြောလိုက်တယ် '

နောက်တော့ နေကြာစေ့ .. အချဉ်ထုပ် .. ရေဘူး .. တစ်ရူး .. စုံစီနေတာပဲဗျာ .. ဝယ်ပြီးတက်ခဲ့တယ် ..
ကျွန်တော်ကတော့ သူဝယ်တဲ့အထုပ်တွေဆွဲလို့ပေါ့ .. အပေါ်ရောက်တော့ .. အားလုံးမီးကမှောင် ..
ရုပ်ရှင်စတော့မယ်ပေါ့ .. မမြင်ရတော့ဘူး .. လမ်းကိုတောင် ... သူကကျွန်တော်ကို ..
' ကိုကျော် .. ခဏစောင့် ..မမြင်ရလို့ '

ဆိုပြီးသူလက်လေးက ကျွန်တော်လက်မောင်းကိုလာကိုင်တယ် ... ကျွန်တော်လည်း ..
သူ့လက်လေးကိုကိုင်လိုက်တယ် .. နောက်လက်မှတ်စစ်ကို .. လက်မှတ်ပြလိုက်တယ် ..
သူကနေရာကိုလိုက်ပို့တယ် ... နောက်ကျွန်တော်နဲ့သူနဲ့ထိုင်လိုက်ကြတယ် .. သူကတော့ ..
ကျွန်တော့်ဘယ်ဘက်ဘေးမှာ .. ကျွန်တော်ကအစွန်ဘက်မှာ ...
အခုထိ ကျွန်တော်သူ့လက်ကိုကိုင်ထားတုန်း .. သူလည်းကျွန်တော်လက်ကိုစုပ်ထားတယ် ..
ခဏကြာတော့ .. သူခေါင်းကကျွန်တော်ပုခုံးပေါ်ရောက်လာတယ် .... နောက် ...
ကျွန်တော်လည်းသူ့ကိုဖက်ထားလိုက်တယ် .... သူကတော့မှီထားတုန်း ...
' ခရေ '

' ဟင် '

' ပြောစရာရှိတယ် '

' ပြောလေကိုကျော် ခရေ နားထောင်နေတယ် .. '

' အင်း ... ကိုကျော်ပြောချင်နေတာကြာပြီ ..ဒါပေမယ့် .. ခရေစိတ်ဆိုးမှာစိုးလို့. '

' ပြောပါ .. မဆိုးဘူး .. ကိုကျော်ရယ် '

' အင်း .. ပြောမယ်နော် ... ဒါဆို .. '

' ဟုတ်ကိုကျော် '

' ခရေကိုချစ်တယ် '

' ဟင် ... '

' ကိုကျော်ကိုရောချစ်လားဟင် '

' မေးနေရသေးတယ် ... သူ့ကိုအခွင့်အရေးတွေပေးခဲ့တာတောင် ...
အူတူအတူအတတ်နဲ့ ... မပြောလိုက်ချင်ဘူး '

' ပြောပါခရေရယ် ... '

' အင်း '

' ဘာအင်းတုန်း .. ချစ်လားလို့မေးတာ '

' အင်းဆို '

' အင်းလို့မဖြေပါနဲ့ကွာ .. ချစ်တယ် မချစ်ဘူးပဲဖြေနော် '

' အာ .. လုပ်ပြီကွာ ... ချစ်တယ် ' ဆိုပြီးမိုက်ခေါက်ကိုလိမ်ဆွဲတယ် ...

ကျွန်တော်လည်း လန့်သွားပြီး

' အား ' ဆိုအော်လိုက်မိတယ် .. အားလုံးတိတ်နေတော့ အသံကအကျယ်ကြီး ..
' ကိုကျော် .. ရှက်စရာကြီး .. လုပ်ပြီကွာ '

' အဲ .. မေ့သွားလို့ .. ဟိဟိ .. တစ်ကယ်နော် '

' တစ်ကယ်ရှင် .. တစ်ကယ်ပါ .. '

လို့ပြောပြီး .. သူမျက်နှာက ကျွန်တော့ပုခုံးပေါ်တင်ထားတယ် ...
ကျွန်တော်လည်းသူ့ပုခုံးလေးကိုဖက်လို့ ... ရုပ်ရှင်သာကြည့်နေတယ် ... ဘာမှမမြင်ရဘူး ..
သူကလည်း မျက်လုံးလေးမှိတ်ထားတယ် .. ရုပ်ရှင်ပြီးတော့ .. အကုန်အပြင်ကိုထွက်လာတယ် ..

ကျွန်တော်နဲ့သူနဲ့ လက်တွဲလို့ ..သူငယ်ချင်းတွေက ..
'ဒကာရပြီဟေ့ .. ဟေး ဟေး .. ဒီနေ့တော့ ငါရှင်းမယ် .. နောက်နေ့ ..မင်းတို့ကျွေးရမယ် ..'
'အင်းပါ .. မင်းကလည်း .. ငတ်ကြီးကိုကျတယ် ..'
သူကတော့ ခေါင်းလေးကိုငုံ့လို့ ...
'အေးကွ .. ဒါမျိုးကစားပေးရတယ် .. ဟား ဟား '
ဒါနဲ့ .. စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သွား .. စားကြသောက်ကြ ..
ပြီး ရုခင်းသာသွားကြတယ် ... ညနေစောင်းတော့ .. လမ်းခွဲပြီးအိမ်ပြန်ခဲ့ကြတယ် ...
ညရောက်တော့ .. သူနဲ့ကျွန်တော်ဖုန်းပြောတယ် ... မိုးလင်းခါနီးမှ ဖုန်းချပြီးအိပ်ယာဝင်ခဲ့တယ် ..

အပိုင်း - ၁၀ ။

ရည်းစားများလာတော့ ... သွားတာလာတာများလေ .. လူပိုသိလေပဲလေ ...
ဒီတော့ထုံးစံအတိုင်း မဖုံးနိုင်မဖိနိုင်ဖြစ်လာပြီ ... ပထမဆုံး ပြတ်သွားတာကတော့ ...
စုစု .... သူ့သိသွားပုံက ... တစ်နေ့ .. သူ့ကျွန်တော့်ကိုဖုန်းဆက်ခေါ်တယ် ....
ကျွန်တော်လည်းပုံမှန်တိုင်းထင်လို့သွားခဲ့တယ် ... သူ့ချိန်းတဲ့နေရာကိုရောက်တဲ့အခါမှာတော့ ..
သူ့မျက်နှာကတစ်ခုခုဖြစ်နေတယ် .... ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲဆိုတာတော့ကျွန်တော်လည်း
သေချာမပြောတတ်ဘူး ... သူ့ဘေးနားဝင်ထိုင်လိုက်တယ် .. သူက
' နင်အခုတစ်လောဘာလုပ်နေလဲ '
' ငါ .. ဘာလုပ်လို့လည်း ..နင်ကလည်း '
' အော်အေးပါ ... နင်ဘာမှမလုပ်ဘူး .. ဒီမှာကြည့် ' ဆိုပြီး သူ့ဖုန်းကိုထိုးပြတယ် ...
ဟိုက် ... မိုးပြည့်နဲ့ ဝိုင်ကေကေအိုမှာ ကြေးအိုးစားနေတဲ့ပုံ ... သူငယ်ချင်းလို့လည်း
ပြောမရ ... ပြီးနောက်တစ်ပုံ ... လက်တွဲပြီး ဝိုင်ကေကေအိုမှ အထွက်ပုံ ...
' အဲဒါဘာလဲ ... ကြားနေတာကြာပြီ .. ငါ့ကိုယ်တိုင်မတွေ့ရလို့ မယုံခဲ့ဘူး ...
အခုတော့ ... နင်ရှင်းလေ .. ဘာလဲဒါက '
' အဲဒါ..... '
' ဘာလဲ ... ရည်းစားပဲ .. ငါလိုမျိုးပဲမဟုတ်လား .. နင်ဟာ ...
ရက်စက်တယ် .. ငါဘယ်လောက်နင့်ကိုချစ်တယ်ဆိုတာနင်သိတယ် ....
ငါကဘာများဖြစ်နေလို့လည်း ... နင့်အတွက်ငါက ကစားစရာအရုပ်တစ်ရုပ်လား ...
နင်အခုလုပ်ပုံကိုလည်းကြည့်အုံး . .အေး .. ဒါတောင် ဒီတစ်ယောက်ထဲမို့လို့ ...
နောက်ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိအုံးမလဲမသိဘူး ... နင်ငြင်းမှာစိုးလို့ကို .... ငါ့ဖုန်းနဲ့ကို ..
ရိုက်ထားတာ .. နင်ပြောလေ .. ငါအဲဒီနေ့ကို နင့်ကိုဖုန်းဆက်တော့ .. ရုံးမှာဆို ...
အခုတော့ နင်ကဟာ .. ငါမှာတော့နင်ကိုယုံပြီး ချစ်လိုက်ရတာဟာ ... နင်ကတော့ ..
အပြင်မှာရုပ်နေတယ် .... နင်လုပ်ရက်တယ်ဟာ ... တော်ပြီဟာ .. ငါတို့ဇာတ်လမ်း ..
ဒီမှာတင်ရုပ်ရင်ကောင်းမယ် ... အရင်လိုသူငယ်ချင်းလိုပဲနေတော့မယ်ဟာ ...
သူငယ်ချင်းလိုပဲဆို ... ငါ့ဆီကိုအချိန်မရွေးလာခဲ့ .. ငါ့ကြိုနေမယ် ... အေး ..
အခုလမ်းခွဲတယ်ဆိုတာလည်း .. နင့်ကိုမချစ်လို့မဟုတ်ဘူး .. ချစ်တယ် ...
ဒါပေမယ့် ... ရည်းစားအများကြီးထဲက အချစ်ကိုတော့မလိုချင်ဘူး ...
နင်တစ်ယောက်ထဲ အတည်တကျထားတော့မယ်ဆို ပြန်လာခဲ့ .. ငါဘယ်တော့မှ
နင့်ကိုမမုန်းဘူး ... အဲဒါနင်သိထား .. ငါသွားတော့မယ် ... ငါဆီဖုန်းမဆက်နဲ့ ..
ငါပဲဆက်မယ် ... နင်ဆက်ရင်လုံးဝမကိုင်ဘူးနော် ... အိမ်လဲမလာနဲ့ ... အခုရက်ပိုင်းကို ...
နင်တစ်ကယ်မလာနဲ့နော် .. ငါသေချာပြောထားရက်နဲ့လာရင် သူငယ်ချင်းအဖြစ်ပါရပ်စဲလိုက်မယ် ..
ငါသွားတော့မယ်ဟာ .. နင်အရမ်းရက်စက်တယ် ... ' ဆိုပြီးမျက်ရည်တွေနဲ့ထသွားတယ် ...
လူဆိုဘာတစ်လုံးမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ဘူး ... နောင်တလည်းအရမ်းရသွားတယ် ...
ကိုယ်သူငယ်ချင်း .. သူဒီလောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီနေ့ကမှသိတယ် .....

ဒါပေမယ့် နောင်တဆိုတာနောင်မှ ... သူပြေးထွက်သွားတဲ့ပုံလေးကိုကြည့်ပြီး ..
လူကိုငိုငိုကျန်ရင်းခဲ့တယ် .... အားလုံးကိုပြန်စဉ်းစားလိုက်တယ်ကျွန်တော် ....
မိန်းကလေးတွေအတွက်လည်းမကောင်းဘူး .. ကိုယ်လည်းနာမည်ပျက်တယ် ....
ငါဘာလို့ များဒီလောက်တောင် ရှုပ်ခဲ့တာလည်း .... အရင်တုန်းကတော့ပျော်မယ်ထင်ခဲ့တယ် ..
အခုတော့ ... ငါဘယ်သူကိုတစ်ကယ်ချစ်ခဲ့တာလည်း ... မိုးပြည့်လား ... သဒ္ဒါလား ..
စုစုလား ... ခရေလား ... ဟူး .. ခေါင်းတွေရှုပ်လာတယ် ... စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ
ဆီသွားတယ် .. သူတို့ကိုလည်းပြောပြတယ် .. ဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့အကြောင်းကို ...
သူတို့အားလုံးလည်း ... ဝိုင်းပြောကြတယ် .. ရှင်းသင့်ပြီ ... ဇာတ်လမ်းတွေ ...
သူတို့လည်းအကြံတွေပေးကြတယ် .... ဒါပေမယ့် .. ရှုပ်နေဆဲ .. ရှုပ်နေဆဲ ...

အပိုင်း - ၁၁ ။

နောက်တစ်နေ့ ... မိုးပြည့်ကိုဖုန်းဆက်ပြီးချိန်းထားတယ် ... မနက် ၁၀ နာရီ ...
မိုးပြည့်ရောက်လာတယ် ...
' ကို .. ဘာပြောမလို့လည်း .. အရေးကြီးလို့လား .. '
' အင်း .. '
' ဒါဆိုပြောလေ '
' အင်း . မိုးပြည့် .. ကိုပြောမယ် ... မိုးပြည့်မကျေနပ်ရင် ကြိုက်သလိုလုပ်သွားနိုင်တယ် ..
ကို့ကို ...
' အာ .. ကိုဘာကိစ္စ '
' အင်း .. မိုးပြည့် ပြောပြီ ... မိုးပြည့် ကိုယ်မှာ ရည်းစားတွေရှိသေးတယ် ...
မိုးပြည့်အပြင် ... အများကြီး .. ကိုယ်နောင်တရမိတယ် ... ဒီလိုဖြစ်လို့ ...
မိုးပြည့်လည်းမကောင်းဘူးကိုနဲ့တွဲလို့ .... သိက္ခာကျပါတယ် ... ကို့ကိုဖြတ်ပါ ... '
မိုးပြည့်ငြိမ်နေတယ် .. နောက်တော့သူက
' အင်း .. ဒါဆိုလည်း ဇာတ်လမ်းဒီမှာတင်ပြီးကြတာပေါ့ ... ' ဆိုပြီး ရေခွက်ထဲက
ရေနဲ့ပက်လိုက်တယ် .. ကျွန်တော့်ကို ..
' ပြီးသွားပြီဇာတ်လမ်း ... ဒီရေတွေလိုပဲ .. ' ဆိုပြီးထထွက်သွားတယ် ...
ကျွန်တော်လည်း ရေရွဲလည်းနဲ့ထိုင်နေတုန်း ... သူငယ်ချင်းတွေကနောက်ဝိုင်းမှာထိုင်နေတယ် ...
သူတို့လည်းကျွန်တော်ဆီထလာတယ် ..
' ဟေ့ကောင်လာသွားမယ် ... '
ဆိုပြီးထထွက်လာခဲ့တယ် ... အဲဒီနေ့ပဲ .. နေ့လည် ၁၂ နာရီ .. သဒ္ဒါနဲ့ချိန်းထားတယ် ...
ချိန်းတဲ့နေရာကို သဒ္ဒါလာခဲ့တယ် .... နေရာက ... ကန်ဘောင်က ကားပါကင် ...
ကျွန်တော်ကားနောက်ဖုံးပေါ် ထိုင်နေတယ် ... သူတွေသွားပြီး ကျွန်တော်ဆီ
မောင်းလာတယ် ကားကို .. နောက် ... ရပ်လိုက်တယ် ... ပြီးသူက ..
' ကျော်ဘာအရေးကြီးလို့လည်း .. ဖုန်းဆက်ပြီးတောင် ခေါ်ရတယ်ဆိုလို့ .. '
' သဒ္ဒါ .. ပြောစရာရှိလို့ပါ .. မကျေနပ်ရင် လုပ်ချင်သလိုလုပ်သွားလို့ရပါတယ် ...
ကြိုလည်းတောင်းပန်ထားပါတယ် .. '
' အန် ကျော် .. ဘာတွေများလဲ '
' သဒ္ဒါ ... ကျော်မှာ ရည်းစားက သဒ္ဒါအပြင် အများကြီးရှိသေးတယ် ...
သဒ္ဒါ ကျော်နဲ့တွဲတာ သိက္ခာကျပါတယ် ... ကျော်ကို ဖြတ်ပါ ...
ဖြစ်ပျက်ခဲ့သမျှအားလုံးအတွက်တောင်းပန်ပါတယ် သဒ္ဒါ ...
ခွင့်လွှတ်ပေးဖို့ တော့မတောင်းဆိုရပါဘူး ... သဒ္ဒါ အခုကိစ္စအတွက် ..
မကျေနပ်ရင် ကြိုက်သလိုလုပ်နိုင်ပါတယ် .. ကျော်ခံဖို့အသင့်ပါပဲ ... '
' ဒီမှာကျော် .. မင်းလေးက ငါ့တို့ထက်စာရင်ငယ်တယ် ... အေး ...

ဒါပေမယ့် မင်းလေးကို မောင်လေးတစ်ယောက်လို ... ချစ်သူတစ်ယောက်လို
ချစ်လိုတဲ့ခဲတယ် ... အေး .. ဖြစ်တော့ဖြစ်တယ်ကွာ .. ဒေါသလည်းထွက်တယ် ...
မင်းကို ... မင်းကို ငါချစ်ခဲ့ရတာ ... မတန်ဘူးကွာ .. အချစ်ဆိုတာဘာလဲ ..
မင်းဘယ်လိုသတ်မှတ်ထားလဲငါမသိဘူး .. ငါ့အတွက်တော့ .. အဖိုးတန်ဆုံး ..
သင်ခန်းစာပဲ ... မင်းဟာငါ့အတွက်တော့အမှတ်တရပဲပေါ့ ... မင်းက ငါဘာလုပ်လုပ်ခံမယ်ပေါ့ ’
‘ အင်း ’

‘ ဖြန်း ဖြန်း ’

ပါးကို ဘယ်ပြန်ဘာပြန်နှစ်ချက်ရိုက်လိုက်တယ် ..
‘ အေး တစ်ချက်က ငါ့အတွက်အချစ်ကိုစော်ကားလို့ .. နောက်တစ်ချက်က ...
မိန်းကလေးတွေအတွက် .. နောက်မင်းဝဋ်မလည်ပါစေနဲ့ကွာ ... ’
ဆိုပြီး ကားပေါ်တက်ပြီးမောင်းထွက်သွားတယ် ... ကျွန်တော်လည်း အဲဒီအတိုင်းရပ်နေမိတယ် ..
သူငယ်ချင်းတွေက ကားပေါ်ခေါ်ပြီး မောင်းထွက်ခဲ့တယ် ... ခရေ ... သူ့ကိုလည်း ...
အဲဒီနေ့ပဲ .. ညနေ ၄ နာရီ . . ချိန်းထားတယ် .. နေရာက စိမ်းလန်းစိုပြေက .. ကန်စပ်နားက
ခုံတစ်ခု .. သူ့ရောက်လာပြီ ...

‘ ကိုကျော် ... ပြောလေ .. ဘာကိစ္စ ’

‘ ခရေ ... ကိုပြောစရာရှိလို့ .. မကျေနပ်ရင် ခရေကြိုက်သလိုလုပ်သွားနိုင်တယ် ..
ဒီကိစ္စက ကိုတစ်ယောက်ထဲလုပ်ခဲ့တာ .. သူငယ်ချင်းဆိုတာမှန်တယ် ...
မတူဘူး ခရေ .. ဝါးလုံးရည်နဲ့ မရမ်းဖို့အရင်တောင်းပန်တယ် ... ကို့မှာ ..
ခရေအပြင်ရည်းစားတွေရှိတယ် ... ကို့ကိုဖြတ်ပါ .... ခရေ သိက္ခာကျတယ် .. ကိုနဲ့တွဲလို့ ..
ရှုပ်တဲ့ပွေတဲ့လူတစ်ယောက်ကိုတွဲရတာ မကောင်းပါဘူး .. ’

‘ ကိုကျော် ... အစထဲကသိပါတယ်ကိုကျော် .. တစ်နေ့ဒီစကားပြောလာမှာလည်းသိတယ် ..
ဘာမှကိုကျော်ကိုမလုပ်ပါဘူး .. ကိုကျော်ဆီကို ခရေက စဝင်လာတာပါ ...

ကိုကျော်ဖြတ်စေချင်ရင်လည်း ဖြတ်ပါ့မယ်ကိုကျော် .. ဒါပေမယ့် ...
ကိုကျော် ကို ဒဂုံတက္ကသိုလ်က ခရေ .. ချစ်ခဲ့ဘူးတယ်ဆိုတာ .. အမှတ်ရတယ်ဆိုရင် ..
ခရေကျေနပ်ပါတယ် ... ကိုကျော် ခရေကိုတစ်ကယ်မချစ်ခဲ့ဘူးဆိုတာလည်းသိပါတယ် ..
ကိုကျော် .. ကျေနပ်ပါတယ် ... ခရေအတွက် ကိုကျော်ပေးဆပ်ခဲ့မှုတွေအတွက် ..
ကျေနပ်ပါတယ် .. တစ်ခုပဲတောင်းဆိုချင်တယ် ... ကိုကျော် ဖုန်းနဲ့ခရေဖုန်းလဲမယ် ...
ဒါခရေလုပ်ချင်တာပဲ .. ကိုကျော်ဖုန်းပေးပါ ... ’

ဆိုပြီး တောင်းတယ် .. ကျွန်တော်လည်းပေးလိုက်တယ် .. နောက် ဆင်းကတ်ချင်းလဲပြီး ..
သူ့ဘန်းဆက်နဲ့ ကျွန်တော်ဖုန်းကိုပြန်ပေးတယ် ...

‘ ကိုကျော် .. ဘန်းဆက်လဲချင်လည်းလဲလိုက်ပါ .. သိမ်းချင်လည်းသိမ်းထားပါ ..
ခရေတော့ ကိုကျော်ဘန်းဆက်ကို အမြဲပဲကိုင်သွားမယ် ... ကိုကျော် .. ခရေသွားတော့မယ် ..
အရာရာဟာ သူ့နေရာနဲ့သူ့နေတာကောင်းပါတယ် ... ဆန်းလာရင်ရှုပ်လာတယ်ကိုကျော် ..
သွားတော့မယ်နော် .. ’

ဆိုပြီးထထွက်သွားတယ် .. ကျွန်တော့်လက်ထဲမှာတော့ .. သူ့ဟန်းဆက်နဲ့ .. ကျွန်တော့်ဖုန်း ..
အပြန်မှာ ဟန်းဆက်ရောင်းတဲ့ဆိုင်ဝင်ပြီး ဟန်းဆက်တစ်လုံးဝယ်လိုက်တယ် ...

နောက်လဲလိုက်တယ် ... ပြတ်ပြီဆိုမှ .. အရာအားလုံးပြတ်တာကောင်းပါတယ် ...
နောက်အိမ်ကိုပြန်ခဲ့တယ် ... စိတ်ထဲမှာတော့ ရှင်းသွားပြီ .. လွတ်လပ်သွားသလိုခံစားရတယ် ..

ဒါပေမယ့် .. သိခဲ့ရတာတစ်ခု .. တစ်ကယ်ချစ်တာ စုစု ... သူ့အတွက် .. အချိန်ပေးမှု ..
ပေးဆပ်မှု .. လိုက်လျောမှု အနည်းဆုံး ... အခုတော့ နောင်တတွေတစ်ပွေ့တစ်ပိုက် ...

အရာအားလုံးက ကျော်လွန်ခဲ့ပြီ ... အခုအချိန်မှ .. စုစု ကို ငါမရှုပ်တော့ပါဘူးပြောလည်း ..
သူယုံတော့မှာမဟုတ် .... အားလုံးကပြီးခဲ့ပြီ ... စုစု လည်းထွက်သွားပြီအဝေးကို ...

အနားမှာရှိခဲ့တဲ့ အရာကိုတန်ဖိုးထားရမှန်းမသိ .. ဝေးသွားမှတန်ဖိုးကိုသိသလို ...
စုစု ကိုလွမ်းနေတယ် .. ဖုန်းဆက်လို့မရ .. အိမ်သွားလို့မရ ... ဘာဆိုဘာမှလုပ်ပေးခွင့်မရတော့ဘူး ..

ငါရုပ်ခွဲတာ ဝန်ခံတယ် စုစု ... ဒါပေမယ့် .. မင်းကိုငါတစ်ကယ်ချစ်ခဲ့တယ် ...
ဒါပေမယ့်ဒါတွေဟာအခုတော့ တစ်ထောင့်တစ်ည ပုံပြင်တစ်ပုဒ်လိုဖြစ်ခဲ့ပြီ ...
မင်းဖုန်းဆက်လာမယ့်နေ့ ကိုမျှော်နေတဲ့ငါ .....

ပြီးပါပြီ ...

ဒီဇာတ်လမ်းကတော့ ... အားကျဖို့ မကျဖို့ ကျွန်တော်မပြောလိုပါဘူး ..
ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ဟာ .. ရည်းစားအများကြီးထားလို့လည်း ...
ပျော်ဖွယ်ရာမရှိပါဘူး ... စိတ်ရှုပ် .. လူပန်းနဲ့ပဲ ..နောက်ဆုံးမှာတော့ ...
နာမည်ပျက်ပဲကျန်ခဲ့တာပါပဲ ..ဒါကတော့ အသေအချာပဲ ...
တစ်ယောက်နဲ့ ပြတ်သွားလို့ နောက်တစ်ယောက်တွဲတာအဖြစ်မဟုတ်ဘူး ...
တစ်ခါတည်း အများကြီးထားရင်တော့ ... ကိုယ်လည်းမကောင်းသလို ...
သူတို့တွေအတွက်လည်းမကောင်းဘူးပေါ့ ...
တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက် စွဲစွဲမြဲမြဲချစ်လို့ ဘယ်သူမှအပြစ်မပြောပါဘူး ..
ချီးကျူးတာပဲရှိမှာပါ .. သစ္စာရှိတယ် .. တစ်ကယ်ချစ်တယ် ..
သူ့ကောင်မလေးကကောင်းတယ်လို့ပေါ့ ..
ကိုယ်တစ်ကယ်လက်ထပ်ရမှာလည်း မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထဲပဲ ...
အဲဒီကိုယ်တစ်ကယ်ချစ်တဲ့ မိန်းကလေးနဲ့ကြုံမှ ... ကိုယ့်ရဲ့အတိတ်နောက်ကြောင်းတွေကြောင့် ..
အဆင်မပြေခဲ့ရင် ... ကိုယ်ပျော်နိုင်အုံးမလား ... ဘာများလုပ်နိုင်တော့မှာလည်း ...
အတိတ်ဟာပြီးခဲ့ပြီ .. ဒါပေမယ့် ပြင်မရတော့ဘူး ... အားလုံးဟာနောင်တအဖြစ်ပဲကျန်ခဲ့မှာ ...
လူတိုင်းမှာ ချစ်ခွင့်ရှိပါတယ် ... အဲဒီချစ်ခွင့်ကြောင့်မိန်းကလေးတွေကိုချစ်တတ်တယ် ..
အဲဒီအတွက် ဖြစ်လာမယ့်အကျိုးဆက် .... ဘယ်မိကောင်းဖခင် မိန်းကလေး မိဘမှ ..
လူရှုပ်လူပွေ တစ်ယောက်ကို သဘောမတူနိုင်ပါဘူး .. ဘယ်လောက်အောင် ..
ကျန်တဲ့အချက်တွေပြည့်စုံပါစေ ... အဲဒီအတွက် ဒီတစ်ချက်ကြောင့် ..ကိုယ်တစ်ကယ်ချစ်တဲ့
မိန်းကလေးကို စွန့်လွှတ်ရမယ်ဆို .. စွန့်လွှတ်နိုင်ပါ့မလား ... နောင်တမရအောင် ...
မလုပ်ခဲ့ရင်တော့ .. နောင်တဆိုတာရှိလာမှာမဟုတ်ပါဘူး ....
တစ်ယောက်ဆိုတစ်ယောက်ချစ်နိုင်ကြပါစေဗျာ .....

သရဲနက်